

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.

Poštno-čkovni račun štev. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška 5.

Telefon 2113.

Cene inseratom: Cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrť strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—

Golobček z vejico miru, obdan od jeklenega gozda bajonctov.

Nemirno ozračje je ležalo nad svetom vse preteklo leto. Ves čas je vladalo moreče in dušeče vzdušje, prenapolnjeno električne napetosti. Sile, sproščene vse vezanosti, ki jo nalaga načelo pravičnosti in ozir na sklenjene pogodbe, so izsule v obliki vojne na ljudi vse grozote morenja, pustošenja, ugonabljanja. Ob gromenju topov se je preteklo leto rodilo, ob gromenju topov je leglo v svoj grob, ki ga času koplje večnost. Ob začetku mu je kot budnica donelo gromenje topov v Abesiniji, ob koncu pa so mu večernico zapeli z gromkim glasom topovi državljanske vojne v Španiji. Tragedija (žalostna igra) dveh narodov je spremljala njegov potek. V Abesiniji se je narod, ki je že stoletja imel lastno narodno državo, boril z izredno hrabrostjo, pa z nedostatnimi gmotnimi in tehničnimi sredstvi za svojo neodvisnost. Propadel je proti ogromni številčni in tehnični premoči. V Španiji pa je meseca julija izbruhnila ter še vedno divja državljanska vojna z vsemi grozotami sovraštva, morenja in pustošenja.

Dve državi vojne vihre.

Obe vojni sta — in to je bila velika sreča za svet — ostali omejeni na ozemlje, kjer sta izbruhnili. Osvajanje Abesinije po Italiji sicer Angležem ni bilo všeč. Toda Anglija ni bila pripravljena, da bi dejavno posegla v abesinsko-italijanski spor. Njene bojne ladje so bile ob začetku spora zbrane v Sredozemskem morju, toda streliva so imele samo za pol ure. Sedaj pa se Anglija z naglico oborožuje, njene tovarne delajo s polno paro za oboroževalne svrhe. Ker Abesinija ni bila dovolj opremljena ne z orožjem ne s strelivom, ne z drugim prepotrebnim blagom, se je mogla Italiji ustavljati samo 7 mesecev, od oktobra 1935 do maja 1936. Državljalnska vojna v Španiji že traja pol leta in ni videti, da bi se kmalu končala. Razlog je v tem, ker dobivata obe dve vojuči se stranki veliko podporo v vojaštvu in najmodernejšem orožju od drugih držav. Evropa se sicer ne vtika v notranjo vojno v Španiji, ker je načelno »nevtralna« (nepriistranska). Dejansko pa se v Španiji vrši boj med dvema diktaturama: med boljševiško diktaturo na eni strani in med fašistično-narodnosocialistično diktaturo na drugi strani. Boljševiška svetovna metropola Moskva pošilja svojim somišljenikom v Španiji v pomoč vojake-prostovoljce in najmodernejše orožje na kopnem in v zraku, črni in zlasti

rjavi fašizem pa pošilja isto pomoč narodni vojski v Španiji.

Žarišče vojne nevarnosti.

Abesinsko-italijanska vojna, kakor tudi notranja vojna v Španiji sta, da se poslužimo Stalinovega izraza, le dve »epizodi« (dva vmesna, bolj postranska dogodka). Po mnenju ruskega boljševiškega diktatorja, izraženem v pogovoru z Američanom Howardom, »imamo dve žarišči vojne nevarnosti: eno je na Daljnem vzhodu, v japonskem pasu. Drugo je v Evropi, v nemškem pasu. Težko je reči, katero je bolj grozeče; na obeh krajih tli.« Ves zunanje-političen napor Evrope je usmerjen v pravcu ohranitve miru. Tej od vseh narodov zaželeni svrhi naj bi služile mednarodne pogodbe. Bile bi res jamstvo miru, ako bi se spoštovale. Roosevelt, z ogromno večino v novembru na novo izvoljeni predsednik Zedinjenih držav, je na vseameriškem kongresu v Buenos-Airesu (v Argentini) početkom decembra po pravici izjavil, da je predpogoj za ohranitev miru spoštovanje pogodb. Kjer so pogodbe samo krpa papirja, ki se ali samovoljno raztrga ali pa s čim drugim popiše, je porušena najtrdnjše podlaga za mirno sožitje narodov.

Jamstvo miru: pogodba ali orožje?

Nemčija je 1. 1935 preko in proti določilom versajske mirovne pogodbe vpeljala splošno vojaško dolžnost. Lani je bila po teptana lokarnska pogodba, ki zajamčuje Franciji njeno vzhodno mejo, ter je 7. in 8. marca vkorakalo nemško vojaštvo v nemško ozemlje v Porenju. Odgovor Francije na tako postopanje Nemčije je bila pogodba Francije z Rusijo. Za francosko poslansko zbornico je to pogodbo tudi sprejel francoski senat, in sicer z veliko večino 231 glasov proti 52. S sprejetjem franc.-ruske pogodbe o medsebojni pomoči, je rekel Stalin, »so prijatelji miru dosegli nov uspeh.« V take uspehe pa ni pravega zaupanja. Večje zaupanje se stavi v lastno moč in pripravljenost. Vse

države se oborožujejo vedno bolj in bolj. Anglija si je v to svrhu zagotovila zelo velike kredite. Francija je poddržavila svojo oboroževalno industrijo ter namestila svoj trdnjavski pas proti Nemčiji podaljšati tudi na belgijski meji. Rusija je prvovrstno oborožena ter ima najmočnejše zračno brodogradnjo na svetu. Nemčija se oborožuje z mrzlično naglico. Od začetka 1933 do konca 1935 je izdala po angleških računih za oboroževalne namene okoli 1600 milijonov funtov (1 funt je več ko 200 dinarjev). Ali bo država zmogla to strašno breme? Čehoslovaška se je proti javnim in prikritim grožnjam Nemčije zavarovala s pravim trdnjavskim obročem. Kako oborožena je Italija, je pokazala njena vojna v Abesiniji. Mussolini je zadel pravo, ko je položaj v Evropi nedavno tako-le označil: »Evropa je golobček z oljno vejico miru v kljunu, toda obdan vsenaokrog od jeklenega gozda bajonetov.«

Opomin sv. Očeta.

O tem položaju v Evropi in na svetu je vodil račun tudi sv. Oče Pij XI., ko je dan pred Božičem s svoje bolniške sobe naslovil v svojem govoru opomin na vse mero-dajne činitelje na svetu. Božja volja, tako poudarja sv. Oče, je volja miru. Proti tej volji pa se bori hudobna volja mnogih, ki so zašli na slaba pota. Ti povzročajo številna zla in hudobije, ki ležijo na človeštvu, na državah in na cerkvi. Vedno sem opozarjal, izjavlja papež, na velike grozeče nevarnosti, pozival k budnosti, k delu in k skupnemu nastopu vseh, ki so dobre volje, proti onim agitacijam in sovražnim silam, ki izpodkopujejo najvišje vrednote človeške družbe, družine in posameznika. Pred vsem pa sem svaril in pokazoval na edina sredstva, ki morajo odpomoči in prineesti zdravje, to so resnica, pravica in bratska ljubezen do bližnjega. Končno je naslovil sv. Oče v svojem božičnem govoru, ki ga je radio ponesel po celem svetu, na vse vladarje in narode sveta nov, še bolj goreč in topel opomin k miru. Da mir ohranijo tam, kjer še vlada in obstoja, in da mir obnovijo, kjer je še samo bolesten spomin in žalostno, do sedaj neizpolnjeno upanje.

V NAŠI DRŽAVI.

Dr. Stojadinovič-Koroščeva vlada za gospodarski dvig v naši državi. Naša vlada je sklenila v minulem letu 10 trgovin-

skih pogodb z raznimi državami in ima z njimi tudi redni plačilni promet. Trgovinske pogodbe so bile sklenjene s: Španijo 15. maja, z Grčijo 22. avgusta, z Romunijo 11. septembra (petrolej in baker), z Nizozemsko in Italijo 25. septembra, s Turčijo 26. oktobra, s Čehoslovaško 10. novembra, z Veliko Britanijo 27. novembra, in končno s Francijo in Madžarsko

Možje,
fantje,
žene,
dekleta,
mladina,

vsakdo hoče prvi čitati Slov. gospodarja
ko pride v hišo. Kdo se sedaj briga za to,
da bo tudi pravočasno plačan za vse leto
1937? Vsi!

8. in 17. decembra. Razven omenjenih pogodbe je bilo v minulem letu več sestankov gospodarskega sveta Male zveze, Balkanske zveze in mešanih gospodarskih odborov z drugimi državami. Radi tolikega gospodarskega dela beležimo v letu 1936 v naši državi znatno zboljšanje v gospodarskem oziru, ki daje upanje, da bo prišlo v letu 1937 še do veliko večjega napredka.

Krog pogodbe o nenapadanju med našo državo in Bolgarijo. Odnosaji med Jugoslavijo in Bolgarijo stopajo v odločilno razdobje in smo tik pred sklenitvijo pogodbe o prijateljstvu in o nenapadanju med obema državama. Pogajanja za sklenitev prijateljske pogodbe med Bolgarijo in Jugoslavijo so pričela že v začetku leta 1936. Ko se je vračal bolgarski kralj Boris spomladi leta 1936 iz Rima preko naše države, se je sestal na Bledu s knezom namestnikom Pavlom. Pozneje so se nadaljevala pogajanja v Belgradu, ko se je predsednik bolgarske vlade Kioseivanov na povratku iz Ženeve meseca septembra ustavil v naši prestolici in je imel daljše razgovore z našim zunanjim ministrom dr. Stojadinovičem. Tretji važni sestanek v tej zvezi se je vršil v dvorcu kralja Borisa v bližini Plovidia, kjer je sprejel bolgarski kralj dr. Stojadinoviča, ko se je vračal s poseta na Turškem. Na omenjenih sestankih so bila rešena glavna vprašanja glede pogodbe, ki bo kmalu zaključena in podpisana.

Državne šolnine ni na zasebnih šolah. Davčni oddelek finančnega ministrstva je odločil, da za obisk zasebnih šol ne glede na to, ali imajo pravico javnosti ali ne, ni treba plačati državne šolnine.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Gospodarske stiske Nemčije. Znano je, da je sklenila Nemčija takozvano »petletko«. V tej dobi se hočejo Nemci toliko osamosvojiti, da bo nemška industrija vse, kar rabijo Nemci za življenje, proizvajala doma. Predsednik odbora, ki vodi petletko, je neizprosni pruski ministerski predsednik general Göring. Za dosego gospodarske osamosvojitve Nemčije je začel Göring brezobzirno izvajati nove odredbe. Predpisan je poseben jedilni list, katerega se mora vsak Nemec strogo držati. Ta jedilni list predvideva med tednom več postnih dnevo, da bi si Nemci prihranili izdatke za meso. Kruh in živila se izdajajo na karte, kakor pri nas med

vetovno vojno. Kmetom živila rekvirirajo. Časopisje celega sveta piše o tem, la Nemci stradajo. Angleži ponujajo Nemcem pomoč v večjem posojilu pod pogojem, da se popolnoma umaknejo iz Španije.

Državlјanska vojna na Španskem se ne premakne z mrtve točke, na kateri se je isidrala nekaj tednov pred božičnimi prazniki. Nacionálni general Franco ne more Madrida čisto zavzeti; rdeča milica pa tudi ne beleži nikakih znatnejših uspehov. Po španskih bojiščih se že dalje časa ne borijo več med seboj Španci, ampak protiboljševiki in komunisti iz vseh evropskih držav. Rdeča milica, ki je pod vodstvom ruskih generalov, obstoja iz komunističnih prostovoljcev in beguncev iz Rusije, Nemčije, Belgije in Francije. Francovo armado pa tvorijo nemški ter italijanski dobrovoljci in Marokanci. Res čisto španska armada pa je bila že stotletja najslabša na celém svetu in je izgubila vse vojne. Španski častnik je lahko postal le plemič. Vsak častnik je imel visoko plačo. Dve tretjini vojnega proračuna sta odpadli na plače častnikom in podoficirjem. Ob pričetku še danes trajajoče državljanske vojne je bil v španski armadi general na 538 vojakov, na 10 vojakov stotnik, na 8 poročnik in na 6 podoficir. Z mirno vestjo lahko trdimo, če bi se v špansko državljansko vojno ne bile vmešale razne tuje države, bi je že bilo davno konec, ker današnji Španec je vse drugo, le vojak ne!

Španska rdeča milica je pričela po ruskem nasvetu boj s psi volčnjaki. Najnovejša poročila s španskih bojišč pravijo, da so začeli rdeči pošiljati v prve vrste izborna za napad izurjene pse-volčnjake,

„Slov. Gospodar“ stane:

četrletno Din 9.—
polletno Din 16.—
celoletno Din 32.—

ki poslušajo na ruske ukaze. Volčnjaki se priplazijo čisto tiho pred prednje straže, ali pa do strelskih jarkov, potem pa se iznenada zaženejo borcem v prvih vrstah za goltance. Na par točkah so bile nacionalistične čete radi napada podivjanih psov tako presenečene, da jim je odrekla duha prisotnost in so se umaknile. Zgodovina človeštva ne pozna, da bi bili kedaj v vojnah uporabljali pse. Česar ni izumil doslej še nikdo, to so storili ruski boljševiki, da so izvežbali volčnjake za bojne napade.

Kako tolmači Amerika nevmešavanje v špansko klanje. Razne tvrdke Združenih ameriških držav zalagajo med seboj se vojskujoče Špance z letali. Ameriška vlada v Washingtonu je prejela od raznih strani proteste zaradi izvoza letal v Španijo. Na te ugovore izjavljajo ameriški vladni krogi, da nimajo nobene zakonske opore, po kateri bi zamogli izvoz vojnega materiala prepovedati. Ameriški zakon o nevtralnosti določa, da je zabranjen izvoz orožja in vojnih potrebščin v vojskujoče se države. Glede Španije pa ne gre za vojno med dvema državama, ampak za državljansko klanje v eni sami državi. Ako bi hotela Amerika prepovedati izvoz vojnih potrebščin v Španijo, bi bi morala prej spremeniti zakon in to bi lahko storil samo ameriški kongres ali parlament, ki se bo sestal enkrat meseca januarja.

Ples v adventu. »Istina«, list za katoliško prosveto in socialno pravico, ki izhaja v Sušaku, piše v svoji božični številki za leto 1936 naslednje: »Cerkve prepoveduje ples v adventu. Cerkve poslušati je dolžan vsak kristjan, ker sv. pismo pravi: »Kdor cerkve ne posluša, naj bo kakor brezbožnik.« Toda nekateri Suščani prezirajo to zapoved in s tem kažejo, da nimajo niti najpreprostejšega pojma dostojnosti, da bi spoštovali versko prepričanje ljudstva, na čigar račun in med katerim žive in kateremu so se odtujili. Dobro pa je navesti dejstva in resnico o tem, kdo, kdaj in kje pleše, ker samo resnica more koristiti: 1. decembra. Priredila je Sokolska župa Sušak-Reka v sokolski dvorani akademijo s plesom. — 8. decembra. Priredil je Jugoslovanski narodni pokret v sokolski dvorani čajanko s plesom. — 13. decembra. Priredilo je sokolsko društvo Sušak čajanko s plesom. — 20. decembra. Priredilo je Združenje dijakov državne trgovske akademije v sokolski dvorani čajanko s plesom. Isti dan je priredilo sokolsko društvo Trsat čajanko s plesom v čitalnici na Trsatu, torej nasproti same trsatske cerkve. Isti dan je tudi bila v hotelu Continental čajanka s plesom. — Samo puntajmo mladino proti cerkvenim zapove-

dim, da je razkristjanimo ter tako pripravimo za komunizem!« Tako sušaska »Istina«. Dobro bi bilo, da bi kdo sestavil koledar plesnih prireditev v adventnem času v Slov. iji, da bi se videlo, kateri so tisti, ki pri nas odtujejo mladino veri in cerkvi ter jo vodijo na pot lahkomi-selnosti.

Proti nesramni knjigi. V lanskem poletju je izšla v največjem mestu Južne Amerike, v Buenos Airesu, glavnem mestu Argentine, knjiga z imenom »Tumulto«. Spisal jo je neki socialist z imenom Portugal. Knjiga je po vsebini takšna, da je v javnosti upravičila svoj naslov: vzbudila je tumult. Z drznostjo, ki je svojska marksističnemu svetovnemu nazoru, zasmejuje vse, kar je ljudstvu drago in sveto: vero, narod in domovino. Snovno izhaja knjiga iz veličastnega svetovnega eharističnega kongresa, ki je bil pred dvema letoma v Buenos Airesu in čigar veličastni potek je občudoval svet. Socialistični pisatelj se o tej veličastni manifestaciji vere v Kristusa, Zveličarja sveta, izraža z uprav bogokletnimi besedami. Skladno z izhodiščem se vsa vsebina knjige razvija v nesramen zasmeh verskih svetinj, cerkvenih ustanov, domovinskih idealov in v še nesramnejši opis spolnih umazanij. Knjiga bi bila ostala, ker je v književnem oziru brez vsake vrednosti, neopažena, da ji ni prisodilo književno sodišče, ki ga je mesto ustanovilo pred 3 leti za oceno in nagrado najboljšega književnega dela, prvo oceno s primerno napa-

Vse vrste štampiljk

za urade, trgovce, obrtnike in privatnike
naročajte v Cirilovih knjigarnah Maribor
in Ptuj.

Tako piše mnogoletni naročnik Slov. gospodarja: Denarnica se mi je posušila, toda če bi se mi tudi roka posušila, zvest bom ostal svojemu listu Slov. gospodarju!

do. To je dalo povod, da je javnost segla po tej knjigi. Komaj so ljudje prebrali nekaj strani, so knjigo z nevoljo odložili. Katoličani so uprizorili javne proteste zoper knjigo. Katoliškim listom in društvom so se pridružile razne narodne organizacije. Tako je postala državna oblast pozorna na knjigo. Vsled vedno bolj rastoče razburjenosti meščanov je državni pravnik knjigo zaplenil. Člani književnega mestnega sodišča so večinoma izjavili, da knjige, ki so ji prisodili nagrado, sploh niso čitali; zanesli so se na poročilo referenta, nekega socialista. Posledica je bila, da se je izvršitev sklepa književnega razsodišča suspendirala. Tako je odločnost katoličanov spravila iz javnosti knjigo, ki pod plaščem umetnosti širi brezboštvo ter opisuje spolne svinjarije. Tudi med nami bi bila taka odločnost na mestu, saj se tudi v našem narodu pod krin-

ko umetnosti in lepe književnosti razširjuje prezir in zasmeh verskih svetinj in zapeljevanje v spolno nemoralnost.

Komunistični tisk. V Zvezi s svetovno razstavo katoliškega tiska v Rimu je bila prirejena v papeškem »Ruskem zavodu« razstava komunističnega tiska. Razstava je med drugim nudila te-le podatke o komunističnem tisku: Časopis »Brezbožnik« ima naklado 1.300.000 iztisov, ostali ruski brezbožni časopisi naklado 67.900. V 4000 krajih — v raznih državah — izhaja v 86 jezikih v nakladi 37.000.000 več ko 10.000 komunističnih propagandnih listov. V Argentini se tiska 240 komunističnih časopisov v španskem jeziku, 420 pa v drugih jezikih. V Španiji je bilo osnovanih od začetka republike 18 podjetij za revolucionarno in komunistično književnost. V Londonu obstoji 93 središč za komunistično propagando. V Zedinjenih državah Sev. Amerike izhaja 35 komunističnih listov v raznih jezikih in stalno okoli 400 letakov, kojih se nekateri tiskajo v nakladi nekoliko stotisočev. Komunistična propaganda torej razpolaga z zelo razširjenim tiskom. Vse po nalogu in plačilu Moskve.

Ljubnem s koli in sta mu prizadajala zgoraj omenjene hude poškodbe. Mihael Božič, 21letni posestniški sin iz Šentjungerte pri Galiciji, je dobil pred neko gostilno od moškega udarec s sabljo po levi roki in ima presekane kite. Naraks Jože, 30letni posestniški sin iz Ložnice pri Žalcu, si je pri vožnji gnoja zlomil levo nogo. — Alojzij Bračun, 26letni delavec iz Brezna pri Humu ob Sotli, je padel v neko jamo in si je zlomil nogo.

Nesreča kolesarja. Na Šmartinski cesti v Ljubljani se je peljal na kolesu 38letni šolski upravitelj g. Peter Horn. Na ole-deneli cesti mu je spodrsnilo kolo, padel je in si zlomil levo novo v kolku. Reševalci so ga prepeljali v ljubljansko bolnišnico.

Razne požarne nesreče. V Nasipni ulici na Pobrežju pri Mariboru je uničil nočni in najbrž podtaknjen požar posestnika Vincencu Uhlertu svinjske in živinske hleve. Gasilci iz Pobrežja in Maribora so imeli zelo težavno delo radi hudega mraza ter pomanjkanja vode. Vodo so morali vleči po ceveh 800 m na dolgo. Uhlar je oškodovan po požarni nesreči za 55.000 Din. — V Čretu pri Slivnici je vpepelil ogenj gospodarsko poslopje posestnici Kunigundi Domadenik. Zgoreli sta tudi krava in svinja. Ogenj je nastal vsled iskre, katero je zaneslo iz dimnika na slamnato streho, ki se je užgala in je šlo celo poslopje. — 1200 Din škode je povzročil požar v Celju v Gosposki ulici čevljarškemu mojstru Francu Plevčaku. Požar se je razširil iz peči po sobi in je zgorelo za zgoraj omenjeno svoto perila in raznih drugih predmetov. — V noči od Novega leta na soboto je izbruhnil požar v Metliki na pristavi na Komenskem hribu. Na pristavi je imelo osem gospodarjev shranjeno seno, slamo ter razno orodje. Gasilci so se omejili le na omejitve ognja, od katerega je bila ogrožena cela Metlika. Požarna škoda je zelo velika. Le nekateri pogorelci so bili zavarovani. Požar je bil podtaknjen.

Razne novice.

Županska zveza zopet poživljena. Na ustanovnem občnem zboru Županske zveze je bil izvoljen za predsednika župan iz Nevelj pri Kamniku g. Nande Novak, ki je že bil predsednik zveze od leta 1927 do njenega razpusta. G. Novak je eden najbolj zmožnih naših županov, ki je pretrpel pod JNS režimom huda preganjanja in to samo radi tega, ker je stal neomajno trdno v dr. Koroščevih vrstah. G. Novaku iskreno častitamo k izvolitvi za predsednika Županske zveze, ker mu je z njo dano vsaj nekaj zadoščenja za vse krivice, s katerimi je bil bičan kot pravi krščanski mož iz Gorenjske.

Znatno povečanje posesti Vinarske in sadjarske šole v Mariboru. Banovina je kupila za 3 milijone Din sosedni Racerdvor, ki je bil doslej last benediktinskega samostana v Admontu v Avstriji. Kupljena posest, s katero bo znatno razširjeno imanje vinarske šole, meri 57 ha. Od tega obsega odpade 6 ha na vinograde, 13 ha na gozdove, 21 ha na njive, 14 ha na travnike in 3 ha na sadovnjake. Nakup Racerdvora ni največjega pomena samo za vinarsko šolo, ampak tudi za celi Ma-

Osebnosti.

Smrt za Slovence zaslužnega moža. V starosti 80 let je preminul v Ljubljani g. profesor Anton Novak, ki je oče slovenske stenografije. Rodil se je leta 1856 v Mengšu na Gorenjskem. Po z odličnim uspehom končani gimnaziji se je posvetil jezikoslovju, katerega je študiral na Dunaju in je služboval pozneje kot profesor na Kranjskem. Nevenljive zasluge si je pridobil za Slovence, ker nam je priredil stenografijo. Rajni je bil neustrašen narodnjak ter pravi krščanski mož, ki je zvesto izpolnjeval cerkvene dolžnosti. Naj mu ostane med Slovenci ohranjen časten in hvaležen spomin!

Nesreče.

Nepreviden drsalec. Friderik Marek, 12letni sinko gostilničarja, se je drsal v Mariboru s tovariši po levem bregu Drave, ki je radi hudega mraza daleč zamrznjena. Fant se je upal predaleč in je padel v Dravo. K sreči se je oprijel ledene plošče in ves premražen klical na pomoč. Poklicani reševalci so fanta rešili s plošče in ga prepeljali na dom.

Motociklistična nesreča. V št. Janžu pri Slovenjgradcu ima trgovino Vinko Jamnik. Omenjeni se je vračal iz Dravogradu proti domu na motornem kolesu po ozki ter ovinkov polni cesti ob Mislinji. Pri nenadnem srečanju z vozom je opazil pred seboj 82letno Marijo Skrube, ki je nesla svojemu sinu kosilo. Zavrl je vozilo, a kljub temu je podrl starko in zadel ob voz. Jamnik je obležal nezavesten na cesti s prebito lobanjo in z drugimi poškodbami. Stara ženica ima le lažje praske na glavi in zlomljeno roko. Poškodovanca so odpeljali v bolnico v Slovenjgradec.

Otrok smrtno ponesrečil. V mariborsko bolnico so spravili pet — pol leta starega

Drejkca Ferk s počeno lobanjo. Fantek je padel v Žerjavu po strmem pobočju in je priletel z glavo ob kamen. Otroku v bolnici niso mogli pomagati in je podlegel poskodbam.

Stroj je odtrgal roko v komolcu 26letnemu delavcu Zorku Kopaču v Ehrlichovi tovarni v Mariboru.

S kropom se opeknel po celem telesu. Z opekljinami po celem telesu je bil oddan v ptujsko bolnico kočar Anton Topolovec iz Velikega Okiča. Ko je nesel poln lonec kropla, mu je spodrsnilo, da je padel in se polil.

V zadnjem hipu preprečena eksplozija bencina. Osebni avto Franca Mlinarja je pripeljal po cesti od Sv. Marjete proti Ptujju. V bližini Budine se je vnel motor. Šofer Kogovšek je obdržal toliko duha-prisotnosti, da je hitro zaustavil voz, zaprl dotok bencina do motorja, odprl vrata in spravil na prosto štiri osebe, ki so bile v avtomobilu. Ko je bil avto izprazen, so ga objeli plameni in je zgorelo vse, kar je bilo gorljivega. Šofer je otel dve pneumatiki in bencinski tank, v katerem je bilo 30 l bencina, ter je na ta način preprečil eksplozijo. Škoda znaša 30.000 Din.

Rešitelj si zlomil novo. Jakob Stamol, 36letni brezposelni natakak brez stalnega bivališča, je opazil na cesti v Braslovčah neko žensko, ki je bila v nevarnosti, da bi jo povozil avto. Skočil je proti ženski, jo rešil, pač pa je njega podrl drveči avtomobil in mu je zlomil desno nogo.

Po pomoč v celjsko bolnico so se zatekli proti koncu minulega tedna tile poškodovanci: Jožek Podkrajšek, 9letni dninarjev sinko iz Dramelj. Fantek se je igral pri stroju za rez pri posestniku Fr. Kačičniku v št. Ilju pri Dramljah. Stroj ga je zagrabil in mu je zmečkal štiri prste na levi roki. Ivan Hudej, 31letni posestnik sin iz Tera pri Ljubnem, ima zlomljeno levo roko ter poškodbe na glavi in po celem telesu. Na povratku proti domu sta ga napadla v Teru nek posestnikov sin in neki dninar iz Ivanja pri

Sv. oče Pij XI. je smrtno-nevarno bolan.

ribor. Šola bo namreč nekaj od zemljišča razparcelirala in prodala stavbišča.

Falska elektrika na severni meji. Mariborsko mestno električno podjetje je pričelo 16. novembra z gradnjo daljnovo-da v Svečino, kjer je kupila banovina grad benediktincev, kamor pride gospodinjska šola. Daljnovod, ki gre na 12 km, je bil dograjen 31. decembra in je ta dan ob 10. uri dopoldne zagorela v Svečini prva električna luč v transformatorju. V svečinskem gradu še ni dogotovljena napeljava in bodo imeli tamkaj šele v par dneh električno razsvetljavo. Z daljnovodom od Kamnice do Svečine so oskrbljena vsa naselja ob tej progi z elektriko. Napeljava toka bo podaljšana do Pesnice in bo segla do Št. Lenarta v Slov. goricah.

Kaj se mladini nudi? Liberalni kmetijci vzgajajo kmečko mladino z uprizarja-

Predsednik županske zveze Nande Novak.

njem gledaliških iger, kakor je »Vaška Venera«. Da bi mladim gledalcem ne postalo ob gledanju istih vaških Vener dolgočasno, so jim kmetijci oskrbeli spremembo z »Vdovo Rošljinko«. Tej komediji, ki jo je pred leti izdal Cvetko Golar, se je v moralnem pogledu mnogo prigo-varjalo. Preko vseh teh protestov je šla Kmetiska matica, ki jo izdajajo kmetijci in ki je letos med svojimi štirimi knjigami tudi izdala »Vdovo Rošljinko«. Baje kaže ta igra, kakor poudarja »Kmetiski list« (30. decembra), »življensko silo« podeželskega človeka. Ako bodo vaše Vener in vdove Rošljinke primer morale za podeželskega človeka, bo njegova življenska sila kmalu opešala. Škoda mladine, ki se ji kažejo takšni moralni vzori. Njena usoda je, da postane žrtev lahkomi-slosti.

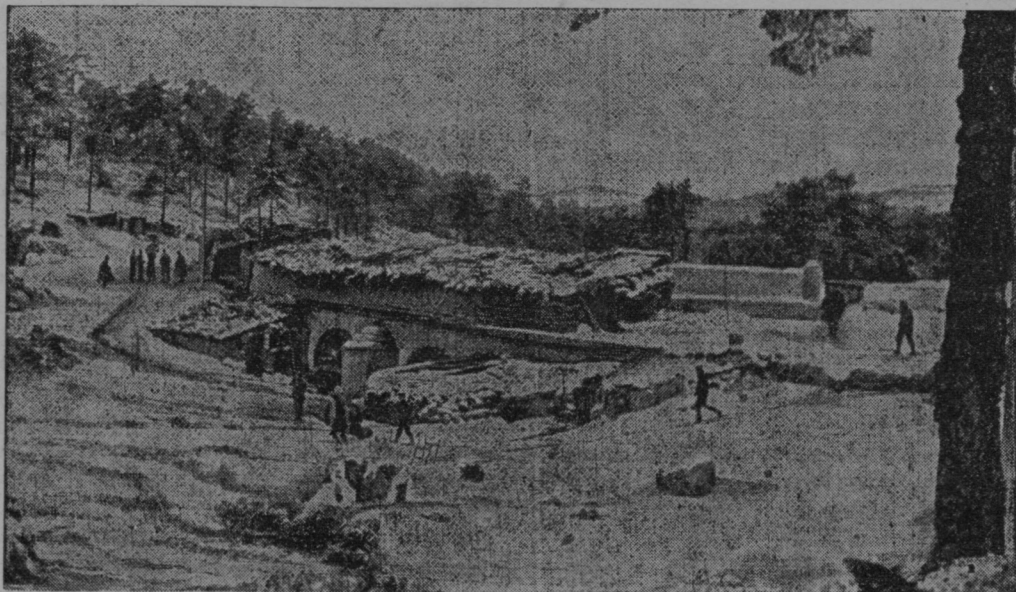
»Domovina« objavlja romane in pove-sti, v katerih se poleg spolno-ljubezen-skih zadev opisujejo zločinski predmeti: kraje, poneverbe, goljufije, laži, natolcevanja, kriva pričevanja, krive prisege, podkupovanje, izsiljevanje, ropi, umori i. t. d. Da bi stvar bila bolj zanimiva, se dodaje kajpada detektivska primes. Ali je to čtivo za mladino? Ali se ne pravi s

takšnim opisovanjem navajati mladega človeka k slabemu? Ali more v mladem človeku ostati še kaj idealnega, če se nje-gov duh ukvarja s takšnimi predmeti? Mladina brez idealov pa je nesreča ne sa-mo za sebe, marveč tudi za narod. Starše in odgovorne činitelje opozarjamo, da takšno čtivo odstranjajo iz rok svojcev, posebno fantov in deklet.

500dinarski bankovci. Narodna banka je dala 1. januarja 1937 v promet svoj novi bankovec po 500 Din stalne prve iz-daje z datumom 6. septembra 1935. Na eni strani bankovca je slika kralja Pe-tra II., na drugi strani rajnega kralja Aleksandra I. Sredi bankovca je dvogla-vi beli orel. Slika bankovca je okrašena z okvirjem. Sklep o izdelavi in izdaji te-ga bankovca je izšel na predlog Narodne banke na željo, ki so jo že večkrat izrazili naši gospodarski krogi, da pride v pro-met bankovec v vrednosti med 1000 in 100 Din. Samo po sebi se razume, da iz-daja novega bankovca ne pomeni poveča-nja obtoka, ker se izda samo v zamen-o za bankovce, ki so že v prometu, ali pa za redno poslovanje banke v skladu z ob-stoječimi zakonskimi določbami (eskont, lombard, devizni posli in drugo). Z izda-

V rdeči španski armadi se ne bojujejo toliko španci, ampak komunisti iz Nemčije, Italije, Čehoslovaške, Belgije in Rusije.

Na španskih bojiščih je sneg. Na sliki v dimo postojanke na gorovju Gudarrama na prelazu Alto de Leon.

jo tega bankovca je vlada ustregla upravičenim zahtevam gospodarskega sveta za olajšanje denarnega prometa.

Stari nadvojvoda Friderik umrl. Iz Budimpešte so razglasili pred novim letom, da je umrl na svoji posesti bivši nadvojvoda Friderik, nekaj let vrhovni poveljnik avstro-ogrske vojske v svetovni vojni. Pokojni nadvojvoda je bil rojen 4. 6. 1856 v Velikih Želovcih na Moravskem kot sin nadvojvode Karla Friderika, drugega sina zmagovalca pri Aspernu nadvojvode Karla, čegar starejši sin je bil 1. 1895 umrl zmagovalec pri Custozzi nadvojvoda Albrecht, ki pa ni zapustil nobenih otrok. Za njim je podedoval pokojni nadvojvoda Friderik na ozemlju stare avstro-ogrske monarhije velika posestva, ki so obsegala 154.672 ha zemlje v 55 okoliših s 141 pristavami in 45 gozdnimi revirji. Štiri petine te posesti so bile v nasledstvenih državah ter so bile po končani vojni zaplenjene. Njegovo je bilo tudi veleposestvo Belje pri Osijeku v Jugoslaviji. Med avstro-ogrskim vojaštvom so bile tudi njegove dobave vojski pod imenom »Dörmgüsse«. V vojaško službo je stopil leta 1871 ter je postal leta 1905 generalni inšpektor. Ob pričetku svetovne vojne je bil imenovan za vrhovnega poveljnika avstro-ogrske vojske, meseca decembra 1914 pa za maršala. Po smrti cesarja Franca Jožefa I. ga je cesar Karel meseca februarja leta 1917 odstavil kot vrhovnega poveljnika radi nezmožnosti.

Kako redim angorske zajce? Zelo praktična knjiga s slikami po 6 Din. Naročite v Tiskarni sv. Cirila.

Moške, ženske, fantovske in dekliške obleke, perilo, čevlje, se najcenejše kupi v starinarni JULIJA NOVAK, Maribor, Krčevina, Aleksandrova 6. 20

Obžalovanja vredni slučaji.

Zadeva s ponarejevalnico v Radvanju zavzema večji obseg. Večkrat smo se že bavili z razkrinkano ponarejevalnico za

Pravilo: Vsako leto novo leto, vsako leto nov Slov. gospodar, vsako leto enkrat vso naročnino!

jurje in stotake v Radvanju pri Mariboru radi katere je pod ključem že več oseb, le glavni krivec 69 letni fotograf Franc Rupnik je še na svobodi nekje na Hrvaškem. V zadnjem tednu so predali orožniki v preiskovalni zapor 40 letnega čevljarja Franca Majcena s Pobrežja pri Mariboru, o katerem sumijo, da je bil v ožjih stikih s ponarejevalci.

Z devetimi jurji je hotel popihati v Dalmacijo. Elektrotehnik Tihi v Mariboru je poslal svojega 15letnega vajenca z devetimi jurji na pošto. Dečko pa ni izpolnil mojstrovega naročila, ampak se je usedel v celjski avtobus in je hotel pobegniti v Dalmacijo. Ko fanta ni bilo ob pravem času s pošte, je mojster obvestil policijo, ki je brž dognala, da se pelje z avtobusom v Celje, kjer ga je čakal pri izstopu detektiv. Pri nepridipravu so dobili še ves denar.

Manufakturno blago sta kradla. V trgovino Paš v Mariboru sta se natepla moški ter ženska, ki sta sunila 450 Din vreden kos blaga. Trgovec, ki je hitro opazil, kaka kupca je imel, se je podal s pomočnikom za parčkom in ga je dohitel na Rotovškem trgu. Na policiji so ugotovili, da sta ravno ista dva ukradla trgovcu Pašu pred 14 dnevi 1200 Din vreden kos svile.

Šestim posestnikom so odnesli tatovi po Slovincih goricah zadnje dni 45 kokoši.

Strašno dejanje živčno bolnega očeta. Dne 3. januarja zjutraj se je zgodil v Hrastju-Mota pri Ljutomeru žalosten slučaj obupnosti živčno bolnega očeta. Miroslav Vavpotič, bivši upravitelj pošte v Križevcih pri Ljutomeru, je bival že več mesecev na posestvu svoje žene v Hrastju-Mota, ker je imel bolezenski dopust. V kratkem bi naj bil vpokojen in tega se je bal v prepričanju, da kot višji poštni kontrolor ne bo mogel shajati s pokojnino.

Iz te bojazni je hotel vzeti iz šole svojega sina, ki je obiskoval gimnazijo v Ptujju. Ko se je vrnila Vavpotičeva žena 3. t. m. od rane službe božje, je našla doma moža že mrtvega s prestreljeno glavo, 11-letni sin Mirko pa je še dajal znake življenja. Fanta so naložili in peljali v bolnico v Soboto, kjer ni bil sprejet radi obupnega stanja. Mirko je na poti proti domu umrl. Ravno kar opisano obupno dejanje bolnega četa je globoko pretreslo celo okolico.

Krogla ga je oprasnila. V fantovskem pretepu v Novi vasi pri Ptujju je bilo odanih več strelcev. Ena krogla je oprasnila Franca Črešnika, sina posestnika.

S steklenico po glavi. Konrad Cigelšek, 30letni posestnik z Zgornje Hudinje pri Celju, se je sprl v krčmi z nekim zidarjem. Razljuteni zidar je pograbil steklenico in je z njo tako močno udaril Cigelška, da mu je prebil lobanjo.

Dobrota je sirota. Franc L. iz Sevnice ob Savi, brezposelni mesarski pomočnik, se je izučil mesarske obrti pri mesarju Kraglu v Sevnici. Obol je in se je zdravil dalje časa v Ljubljani. Po odpustu iz bolnice se je zatekel za praznike h Kraglovim, kjer so ga gostoljubno sprejeli. Fant je prijaznost svojim gostiteljem poplačal z grdo nevhvaležnostjo. Ker je domače razmere pri svojem nekdanjem mojstru prav dobro poznal, je izmaknil ključ, odprl omaro in ukradel iz nje 16.000 Din. Po opravljeni tatvini se je poslovil od Kraglovih in se je odpeljal proti Ljubljani, da bi odprl neke svojo lastno mesnico. Kakor hitro so Kraglovi opazili tatvino, so obvestili žandarmerijo in ta ljubljansko policijo, ki je tička kmalu imela. Aretirani je vse odkrito priznal. Našli so pri njem še 15.633 Din, katere so vrnili lastniku.

Nad domače žvali se je spravil. Manjši posestniki ter rudarji s svojimi hišicami preživljajo v zadnjem času v Zagorju ob Savi hud strah. Še neodkrit zločinec ubija v nočeh po hlevih koze, ovce in svinje.

Nekdanje kazni.

Ko je neki Damien s žepnim nožem samo lahko ranil Ludovika XV., francoskega kralja, so ga kakor opisuje neki sodobnik, na sledeči grozotni način spravili ob življenje: Najprvo so mu z nožem, ki ga je dvignil na kralja, porezali roko, roko so mu nato sežgali, prsi, roke, bedra in meča so mu ščipali z razbeljenimi kleščami, rane so mu nato zalili z vrelin oljem in raztopljenim svinčcem. Ko se ga je vrelo olje prvič dotaknilo, se je tako zvil, da se mu je železni okov, s katerim je bil pritrjen na mučilno mizo, zaril globoko v meso. Potem so ga zvezali, da ga razčetrtiljo, k štirim konjem. Krvnikovi pomagači so konje pognali z blčem, sedem ali osemkrat so

Grofov jager.

Povest iz domačih hribov.

Dve sto let je že od tistih mal, kar se je to zgodilo, kar vam bo ta povest pripovedovala.

Bilo je konec julija. Noč je bila soparna. Nad Šmarjem so se nabrali črni oblaki. Zdaj pa zdaj se je zabliskalo in v belem žaru so se zasvetili zidovi slovite Marijine cerkve, ki je stala kakih sto korakov nad krajem.

Vse je spalo. Le v cerkvi je bdela večna luč.

Čuj! Nekaj hodi po cerkvi. Temna, zagrnjena postava je švignila proti oltarju in obstala pred Marijino podobo, ki se leskeče od zlata in dragih kamnov.

Ali je moški? Ali ženska?

Izginila je za oltarjem, prišla z druge strani in odšla h klopm. Tu se je ulegla.

Zunaj bliska huje in huje. Drug za drugim se bliski vžigajo, da so hribi po nekaj trenutkov razsvetljeni in grozni v tej blede svetlobi. V daljavi votlo grmi.

»Vraga!« zaškriplje postava na klopi in dviga glavo.

Tedaj je treščil vihar v duri, da so zaječale.

Zdaj je prišel!

Nak! Ni ga še. Veter je. Kako, da ga še ni?!

Ura je odbila enajst, četrt, pol dvanajst. Blíže in bliže je grmelo.

Ali je prav nocoj treba take nevihte! Njega pa ni. Vse bo narobe!

Postava je planila iz klopi in se skrila zadaj za spovednico. Tedaj je udarilo na stranska vrata: enkrat — še enkrat in še tretjič. Ko mačka je švignila postava izza spovednice.

»Ali si ti?« je vprašala. Bil je ženski glas.

»Jaz!« je zunaj odvrnil globok moški glas.

Ženska je s težavo odrinila okovani zapah in odprla. Ta hip se je vžgala svetla kača na nebu in posvetila na moškega, ki je bil zavrt v plašč in mu je kapuca skrivala obraz. Za njo se je zapeljal bobneč grom.

»Ti, pustiva!« je sopihala ženska. »Strašno vreme je.«

»Kaj me briga vreme?! Ali te je strah, če malo zaropče?« je moški jezno zagodrnjal.

»Ne. Dolgo pa ne bo in bo prišel mežnar, proti nevihti zvonit. Zalotil naju bo.«

»Tako hitro ne pride. Nevihta je še na oni strani. — Medtem bova že opravila. Na, vzemi piščalko in idi ven na stražo! Če koga zagledaš, zapiskaj — pa močno! Potem beži gor v goščo; pri tistih treh hojkah zgoraj se dobiva.«

»Grmenje bo ljudi zbudilo; nocoj ni varno.«

»Kaj se zdaj umikaš? Prej si me naganjala in vso reč spletila. Zdaj pa jaz ne pustim, ko sva že

Na ogled! Ne hodijo samo ženini na ogled, tudi Slov. gospodar gre, če nam sporočijo naši prijatelji, da je kje hiša, ki ga čaka, da bi ga sprejela! V vašem kraju še je dovolj takih hiš, kamor bi res spadal! Ob praznikih nam sporočite naslove!

Značilno pri tej hudobiji je to, da žival zakolje in jo pusti v hlevu. Doslej je ubil že sedem koz ter ovc in eno svinjo posestniku Kukovici. Kukovica je lopova pri prvem nočnem obisku pregnal in je pritrdil električno žico na zapah hleva, da bi vlomilca na ta način ujel. Kljub osiguranju z električno silo sta našla zakonca Kukovica v svinjskem hlevu mrtvo svinjo. Zločinec je električno žico opazil in jo vrgel na svinjo tako, da jo je ubil. Zagonetnega zlobneža zasleduje žandarmerija z vso vmeno.

Slovenska Krajina.

Vsem, ki ste dobili na ogled »Slovenskega gospodarja«, priporočamo ta katoliški list in si ga le naročite, če sami ne morete, pa skupno s sosedom. List bo v tem letu prinašal vse važnejše novice s Prekmurja.

Sobota. Tu je akademsko društvo »Zavednost« sestanek. O rabstih Slovencev je predaval predsednik društva g. Berden Pavel. Pač je bila udeležba zelo mala.

Sobota. Cerkevna vest. Za župnika v Soboti je imenovan g. Vojkovič Jožef, dosednji provizor. S tem je zasedel to župnijo najmlajši župnik v Sloveniji, saj je pred par dnevi dopolnil 30. rojstni dan. Novemu g. župniku čestitamo in mu želimo na važnem in odgovornem mestu prestolice Slovenske krajine obilno božjega blagoslova in mnogo uspehov v dušnem pastirstvu.

Sv. Sebeščan. Smrtno se je ponesrečil Bokan Jožef iz Prosečke vasi. Po poslu je šel v Sta-

njeve in ker je zamudil vlak, je šel peš. Šel je čez železniški most in je stopil v prazno in padel 6 m globoko in si razbil glavo. Star je bil 61 let, zapušča ženo in tri otroke. Pripeljali so ga domov in pokopali na domačem pokopališču. Bog mu bodi milostljiv sodnik!

Sv. Sebeščan. Naša fara ima 1148 faranov, v preteklem letu se je narodilo 33 otrok, 15 mrličev smo imeli in 5 porok. Svetih obhajil je bilo 5113 (lani 2500). Večina naših faranov je po leti v svetu, kjer si služi kruh. — V letošnjem letu nameravamo dati poslikati našo cerkev in če bo mogoče tudi narediti uro v cerkveni stolp.

DRUŠTVENE VESTI

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Katoliško prosvetno društvo priredi na praznik Sv. Treh kraljev dne 6. januarja, popoldne ob pol štirih lepo in poučljivo igro »Križ in sovjetska zvezda«, katera se ponovi v nedeljo 10. januarja. Vsi od blizu in daleč iskreno vabljeni!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Dne 6. januarja, na praznik Sv. Treh kraljev, ponovi naše Prosvetno društvo krasno versko-božično igro »Trije kralji«. Začetek ob treh popoldne v samostanski dvorani. Pridite v obilnem številu farani z domače župnije in farani iz sosednjih far.

Ormož. Katoliško prosvetno društvo v Ormožu ponovi na dan Svetih Treh kraljev Jalenovo dramo »Dom«. Drama prikazuje propad kmečki dom, ki ga reši samo sinova velika ljubezen do rodne kmečke zemlje. Vsi, ki ste prijatelji lepe igre, vljudno vabljeni! Igra se vrši ob pol štirih popoldne v dvorani Kletarskega društva.

Sv. Jernej pri Ločah. Naši vrli igralci so nam priredili na štefanovo lepo igro »Pri fotografu in »Zob za zob«. Predstava je bila odigrana v obče zadovoljstvo občinstva. Čestitamo režiserju g. župniku Pavliču. Te zanimive igre so se tudi udeležili naši sosedje, posebno iz Loč in Prihove.

Vojnik. Naše Prosvetno društvo priredi v nedeljo 10. januarja ob treh popoldne v posojil-

nicni dvorani v Vojniku nad vse zanimivo in poučno moderno socialno dramo v sedmih slikah »Boštjan iz predmestja«. Igra nam kaže današnji bedni položaj delavca v velikem tovarniškem predmestju. Kako nevednega delavca vabijo komunisti v svojo stranko in ubijajo vsakogar, ki se jim stavi na pot. Tudi Boštjana, duhovnika, ki je zapustil samostan, da bi pomagal delavcu in ga odvrnil od njegovega ostudnega življenja, ker noče stopiti v komunistično stranko, pred oltarjem. Boštjan nam jasno kaže pot in rešitev danes tako perečih vprašanj. Zato ne zamudite te poučne in zelo zanimive predstave!

Uboj. V Veliki Poljani so v neki krčmi zaključevali staro leto. Proti jutru so se vinjeni fantje stepli. Jožef Gjerkesza, 28letni posestnikov sin, je dobil v poboju zaboljaj z nožem v vrat. Zabodeni je v kratkem izkrevavel radi prereza žile odvodnice. Ubijalca so po sodnem raztelesenju Gjerkesze prijeli in oddali v zapore okrajnega sodišča v Lendavi.

Dol pri Hrastniku. Praznike smo lepo preživeli. Božična proslava z igro »Veliki prihod« je bila izborna obiskana. Gledalci so imeli utis, kakor da bi res gledali revolucijo. Predavanje Farne univerze prejšnjo nedeljo je poslušala polna dvorana samih odraslih. Dr. Breclj si je vse navzoče osvojil s temperamentnim govorom. Prihodnje predavanje bo 17. januarja. Predaval bo pisatelj Mirko Javornik iz Ljubljane o krvavi revoluciji v Španiji. Predavanje bodo spremljale skioptične slike. Igralci pripravljajo za predpust veseloigro »Burko o jezičnem dohtarju«. — Pametni ljudje so Novega leta trezno pričakali, nekateri drugi pa pijani. Po presodite kristjani, kdo je novo leto bolj krščansko obhajal!

Artiče pri Brežicah. Za dekanijo Videm se bo osnoval dekanjski odbor 17. januarja v društveni sobi v Artičah ob 10. uri dopoldne. Vabljeni so predsedniki in tajniki vseh prosvetnih

začela. Beži ven in napni oči!»

Potisnil jo je skozi vrata in jih zaklenil za njo. Nato je naglo šel k velikemu oltarju, stopil nanj in zlezal še toliko višje, da je segel do Marijine podobe.

Dež je škrabljal po oknih, veter je pognal kapljice, da so močnejše zapluskale. Dva rezka bliska sta zapored razsvetlila Marijin obraz; bil je videz, da gleda zločinca resno in svareče. Grozno je zabobnel grom in napolnil vso cerkev.

Toda ropar se ni zmenil za nič. Snel je sveti podobi zlato kronico, strgal ji dragoceno tenčico, pograbil še zlato verižico, v katero so bili vtakani cekini, da je bila kakor rožni venec. Potem je drknil nazaj na oltar, skočil na tla in prislunil. Hitro se je odločil in šel še k puščici, vzel iz žepa kladivo in dva, trikrat močno udaril po ključavnici, da je izpustila. Dvignil je železni pokrov in s pohlepno roko pobral denar, ki so ga nanosili verniki za Marijino svetišče.

Zunaj je brez prestanka bliskalo in grmelo in dež je v pljusk udejal po strehi. Ropar je planil k vratom, zažvižgal in zaklical:

»He! Hitro!«

Ko je ženska pritekla, ji je velel:

»Daj ruto, da zavijeva in zaveževa, kar imam, da se kaj ne izgubi!«

Še preden je sama utegnila, ji je strgal ruto, ki jo je imela čez ramena, in jo razgrnil po tleh. Usul je nanjo vse, kar je nagraabil, in zavezal culico.

»Tako, to sva opravila! Zdaj pa naglo odtod, v gozd tja!«

Zaloputnil je cerkevna vrata, potem sta odhitela po dežju, ki je lil kakor iz škafa. Bliski so se kar vezali eden za drugim, grmelo je brez prestanka. Ko sta dospela v gozd, sta iz vasi spodaj začula glasove.

»Čuj! Za nama so.«

»Ne čenčaj! Naju noben hudir ne ulovi več.«

Močno se je zablistalo in kakih sto korakov pred njima je udarila strela, da sta kar oglušela.

»Ježeš!« je zastokala ženska. »To je strašno vreme!«

»Boljšega si ne moreva želeti,« je mrmral moški; »še pes v takem ne bi hotel za nama in dež ti opere vsako sled.«

Prispela sta blizu onih treh hojk, ki so rastle tesno ena ob drugi iz ene same korenike. Tedaj jima je grozen žar vzel vid, treščilo je in zatulilo, ko da so se peklena vrata odprla. Strela je udarila v srednjo, najvišjo, hojko in jo razčesnila, oni dve pa sta v hipu zagoreli.

Roparja je vrglo, da sta obležala kakor mrtva. Čez nekoliko časa je moški, ki cule z ugrabljenimi dragocenostmi ni izpustil, dvignil glavo in se skobacal pokonci; kakor pijan se je opotekel. Tudi ženska je skušala vstati, pa se je zopet zgrudila. Ropar ji je pomagal na noge in jo je s trudom zavlčel od gorečega drevja na majhno jaso. Minilo

konji zaman potegnili. Nato so privezali še dva konja. Tudi sedaj ni šlo. Tedaj so sodniki odredili, da mu z noži prerežejo piščali in tako so ga konji lahko razkosali. Pri prvem pogonu so mu odtrgali obe noge in eno roko. Mož je pri tem še živel.

Vojne zadnjih 300 let

Evropske države, ki so se v zadnjih 300 letih zapletle v največ vojn, so Francija, stara Avstrija in Anglija, sledijo Rusija, Pruska, Španija, Turčija, Holandska in Švedska. Prvenstvo ima tedaj Francija. V medsebojne vojne pa so bile najbolj zapletene Francija, Anglija, Španija, Portugalska in Pruska. Med Avstrijo in Francijo je bilo v 76 letih nič manj nego 14 vojn, med

društev videmske dekanije, da se tega važnega sestanka in občnega zbora udeležijo. — Pod vestnim vodstvom požrtvovalne gđc. Pograjc je tukajšnji Marijin vrtec vprizoril dvakrat zelo priljubljeno mladinsko igro »Petrčkove poslednje sanje« v splošno zadovoljnost. Gđc. Pograjc, ki kaže toliko zanimanja za naše šolske otroke, izrekamo svojo toplo zahvalo! — Knjižnica Prosvetnega društva je otvorjena in nudi obiskovalcem vse polno novih knjig, kakor n. primer Karl Mayeve spise, Dušico, Gladiatorje itd. itd. Tako boste preskrbljeni z lepim in zanimivim čtivom za dolge zimske večere. Knjižnica je odprta vsako nedeljo od 9. do 11. ure dopoldne. Pridite!

O sklepanu u kupčije pri prodajalcu.

Les, ki ga nameravamo prodati, mora biti dobro precenjen. Navadno cenitev ni posel, ki gre kmetom dobro od rok. Vedeti moramo, kake sortimente bo dal les, to je, kaki izdelki se bodo dobili iz njega in kako ceno imajo poedini sortimenti na bližnjem trgu. Od te cene odbijemo stroške proizvodnje (sekanja, podelave, spravljjanja in dovoza na trg), pa imamo ceno lesa na panju.

Kako stopamo pri prodaji stoječega lesa »na mero«? Les, ko ga kupec poseka in podela v razne sortimente, se premeri ter se njegova vrednost obračuna po dogovorjeni enotni ceni za vsak poedini sortiment. Slaba stran te kupčije je, da navadno kupec les potratno podelava in če sekajo drevje njegovi ljudje, napravijo tudi več škode na preostalem drevju in mladiču, kakor bi to napravili mi ali naši ljudje. Če si podiramo in podelavo lesa izgovori posestnik, potem se tega ni bati.

Sicer bi se pa mogla tudi v opisanem primeru skleniti ta kupčija, da bi posestniki les sami sekali in podelali na one sortimente, ki bi jih zahteval kupec. Kupec pa naj bi se sam dalje brigal za spravljjanje lesa, če morda tega ne bi prevzeli posestniki.

Sklepna pisma ali prodajne pogodbe so mnogo obširnejše, če se proda stoječ les, nego če se prodaja izdelan les.

Sklepno pismo za prodajo stoječega lesa mora meti naslednja določila: 1. Predmet prodaje: občina, parcela, gozdni kraj in ploskev, meje poseke, odpadki lesa. 2. Odkaz poseke in prevzem drevja ali lesa. 3. Začetek ali način sečnje. 4. Podelava lesa. 5. Spravljanje lesa. 6. O potih za spravljjanje in prevoz ter o mestu za odkladanje lesa. 7. Glede bivališča za delavce. 8. Glede sortimentov in cen po polnem metru (kubičnem metru) za sortiment. 9. Izmerjenje lesa in obračunavanje. 10. Plačilni pogoji. 11. Prijava sečnje, ki je morebiti potrebna, in gozdno redarstveni predpisi.

Sklepno pismo pri prodaji izdelanega lesa pa mora imeti tale določila: 1. Vrsta in količina lesa. 2. Kakovost, svojstva in mera lesa. 3. Dobavni rok. 4. Prevzem. 5. Cena in mesto, kamor je les postaviti. 6. Plačilni pogoji. 7. Posebna določila.

Primer sklepnega pisma za prodajo stoječega lesa.

Gospod Zaplotnik, parna žaga v

Po ustnem dogovoru Vam nudim delež stoječega lesa pod naslednjimi pogoji:

1. Približno 50 m širok pas zrelega gozda na gozdni parceli štev. 170/3 k. o. Povirje, z nezajamčeno površino 0.70 ha. 2. Prodano drevje bo v prisotnosti naju obeh odkazano in označeno z zaseki in številko. 3. Vi začnete s sečnjo to pomlad ter dokončate sečnjo ter podelavo lesa do konca avgusta t. l. 4. Les se mora podelati na dogovorjene običajne sortimente brez vsake potrate lesa. 5. Spravljanje lesa se ne sme vršiti skozi naraščaj in mladi les, ki leži na severni strani poseke. Spravljanje lesa mora biti končano do konca marca prihodnjega leta. Odpadki se morajo takoj založiti v vrste po poseki. 6. Dajem Vam na razpolago za skladiščenje lesa svoje zemljišče do 30. IV. prihodnjega leta brezplačno, po preteku

te dobe pa proti primerni odškodnini. 7. Vi mi plačate za:

1 plm (polni ali kubični meter) smrekovih hlodov od 18 cm srednje debeline navzgor	120 Din
1 plm mecesnovih hlodov od 24 cm srednje debeline navzgor	160 Din
1 plm lesa za celulozo od 10 cm srednje debeline navzgor	80 Din
1 plm jamskega lesa od 14 do 23 cm srednje debeline	60 Din
1 prm (prostorni meter) drv, cepljena in okrogla polena	20 Din

Vse na panju (stoječe). 8. Izmerjenje in obračun izvrši obvezno za naju oba N. N. iz . . . Rok za izmerjenje je do konca septembra t. l. 9. Vi mi plačate do 1. maja t. l. na račun 8000 Din, v teku 14 dni po izmerjenju lesa nadaljnjih 12.000 Din, ostanek do konca meseca decembra t. l. Les ostane do popolnega plačila moja last. 10. Prijavo sečnje izvršim jaz.

V . . . dne . . . 1937.

Podpis.

Kupčev odgovor:

Gospod N. N., posestnik

v . . .

Na Vaše pismo z dne . . . Vam sporočam, da sprejemem Vašo ponudbo in se strinjam popolnoma z vsemi stavljenimi pogoji.

V . . . dne . . .

Podpis.

Hišna številka! Mi imamo velik seznam hišnih števil po krajih in poštah. Manjka nam pa še precej do popolnega seznama! V nekatere hiše še ne prihaja Slov. gospodar. Kdo ve za te hišne številke? Kdo nam jih sporoči z natančnim naslovom? Vsakdo, ki je prijatelj takih hiš, naj to stori, ker jim bo napravil veliko uslugo. Piše naj nam: Pošljite na ogled Slov. gospodarja na tale naslov

Anglijo in Francijo v 73 letih 10, med Francijo in Portugalsko v 44 letih 6, med Prusijo in Francijo v 80 letih 14 vojn. Proti koncu 18. stoletja je bila Francija za kratek čas v vojnem stanju tudi z Združenimi državami.

30 letno vojno smatramo splošno za najdaljšo vojno novega časa. To ni točno, kajti med beneško ljudovlado in Turčijo je trajala vojna od leta 1644 do 1690, to je neprekinjeno 55 let.

Najkrajše vojne izkazuje prejšnje stoletje. Šestnajst izmed teh vojn je trajalo po eno leto, ena (med Avstrijo in Piemontom) je končala l. 1849 že po 12 dneh z zmago Avstrije. Turško-grška vojna l. 1897 je trajala 36 dni.

Najdaljši obleganji zadnjih 300 let sta bili

je nekaj minut, da sta prišla zopet k sebi. Nov blisk je usekal in treščil v goreči hojki.

»Ti, ti, ti — zaženi tiste reči v kraj!« je zajecala ženska. »Bog naju bo ubil.«

»Tiho dej in pojdi! Mudi se nama,« je bevsknil moški.

»Bog naju bo ubil, ubil, ubil. Zaženi to v kraj! To je božji rop.«

»Molči! To ni božji rop. Saj si sama rekla, da Mariji zlatnine ni treba.«

»Če naju dobijo, naju obesijo.«

»Če ne boš bolj hitela, bodo tebe dobili. Mene ne ulovijo ne.«

Tedaj je spodaj z vsemi zazvonilo: mala dva sta bingljala, ko da ihtita, srednji je donel otožno, veliki pa je zvonil resno in grozeče.

»Proti nevihti zvonijo. Zdaj že vejo.«

»Naj cingljajo in zvonijo — z zvonovi naju ne bodo ulovili.«

Tedaj je z vsemi utihnilo in le posamič je udarjalo kratko in trgoma.

»Ali čuješ? Plat zvona bijejo.«

»Pa že kje gori.«

»Ne! Zaradi naju! Ljudi kličejo, da bi šli za nama.«

»Še vrag naju ne dobi, če boš pametna. Pojdi naprej!«

Prišla sta na stezo in pot jima je šla še dovolj hitro izpod nog. Potem sta zopet zavila kar po celem v gozd. Nevihta je ponehala, bliskalo je bolj medlo, grmelo bolj poredko. Dež pa je še zmeraj lil in je potepuha vsa premočil. Dolgo sta blodila in sta nazadnje le prišla na pravo pot.

»No, zdaj sva na Slemenu,« si je oddahnil moški. »Tu se morava ločiti.«

»Zakaj?« je vprašala ženska, ki je že speč postala pogumna in drzna.

»Ker nimam časa, da bi s teboj coklal. — Pojdi zdaj tu dol; četrta ure je do Jurčkovega senika. Tam se ulezi v seno in počakaj jutro!«

»Kaj pa ti?«

»Jaz zase že vem.«

»Dobro. Poprej si bova pa še razdelila. Polovica je moja; daj mi!«

»Tako nor nisem. Ti bi se stokrat izdala, ker teh reči ne bi znala skriti. Vse babe so neumne in gizdave. Zaupati ne moreš nobeni.«

»Ali mi torej nočeš ničesar dati? Moj čragi, tedaj ti bom pokazala.«

»Svoj delež boš dobila, ko bo prišel čas zato. Zdaj je treba reči skriti in eno leto jih ne sme nihče videti. Potem bom že našel koga, ki jih bo kupil. Denar si bova razdelila na pol.«

»Goljufati me hočeš.«

»Reci mi še enkrat! Nikogar še nisem goljufal.«

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Bogu udano je lukaj umrl dne 29. decembra Alojz Oman v starosti 82 let, ki je pred petimi leti obhajal zlato poroko. Rajni je bil dober krščanski mož, po poklicu viničar, ki je v svojem težkem delu bil vedno dobre volje. Vsikdar zadovoljen s svojim poklicem, je zvesto opravljal svojo službo, zato je bil povsod priljubljen. Čeprav v visoki starosti, je bil bistrega spomina; v svoji šesttedenski bolezni se je spominjal še dogodkov iz svojih otroških let. Delo in molitev sta bila njegova najboljša tovariša. Svojih pet že odraslih otrok je dobro oskrbel, če ne toliko z bogastvom, pač pa s krščansko vzgojo in molitvijo. Še v bolezni je šel na prvi petek v decembru v cerkev k sv. zakramentu, potem je še bil doma pokrepčan s sv. zakramenti za umirajoče. Zadnje dve leti je bival pri svoji hčerki Alojziji Pavalec v št. Lenartu. Pogreb se je vršil 31. decembra ob obilni udeležbi sorodnikov in faranov. Cerkevni pevski zbor mu je zapel žalostinke na domu in ob odprtem grobu. Naj v miru počiva! Žaljuoč družini in sorodstvu naše sožalje!

Lokavci. 26. dec. t. l. je po dolgi in mučni bolezni, spravljen s tolažili sv. vere, je umrl Vaupotič Alojz v starosti 78 let. Pokojni je bil sodni cenilec, vrsto let obč. odbornik, ustanovitelj gasilne čete in drugo. Med obilno udeležbo pogrebcev in domače gasil. čete smo ga položili k večnemu počitku v Križevcih. Med mašo zadušnico in na pokopališču so peli cerkveni pevci. Blag mu spomin!

Sv. Urban pri Ptuj. Po dolgi in mučni bolezni je umrla g. Marija Bela, vdova in učitka. **Zavarovanje celoletnih naročnikov ostane tudi v prihodnjem letu! Pravilnik bo priložen eni prihodnjih števil. Nihče naj na to ne pozabi!**

rica na Strmecu. Bila je mati 8 otrok, katere je vse v krščanskem duhu vzgojila. Čitala je katoliške liste in nabožne knjige. Da je bila priljubljena pri sosedih in znancih, je pričal njen pogreb, katerega se je udeležilo kljub slabemu vremenu mnogo ljudi. Ob odprtem grobu je spregovoril tolažilne besede g. župnik. Njej želimo večni mir, žaljuočim otrokom, zetom in snaham naše sožalje.

Lahonščak pri Sv. Tomažu. O božičnih praznikih je segla smrt s svojo neusmiljeno roko po skrbno mater Marijo Podgorelec, rojeno Lipavec, ki je umrla v 78. letu svoje starosti. Na praznik rojstva Gospodovega opoldne je še bila s svojo krščansko družino skupno zbrana pri mizi, dve uri pozneje pa je zadeta od srčne kapi mirno v Gospodu zaspala. Ker je pred par dnevi prejela sv. zakramente, ji ni bilo težko zapustiti dolino solz in stopiti pred večnega sodnika. Pokojna je bila verna krščanska mati svojih otrok in zelo usmiljenega srca do revežev in siromakov, ki so vedno iz njenih rok sprejemali telesna dela usmiljenja. »Slovenski gospodar« je prihajal v njeno hišo dolgih 50 let, kar priča, da je ranja bila vneta čitateljica in

širiteljica katoliškega tiska. Njeno spoštovanje in priljubljenost pri vseh so pokazale številne množice ljudi, ki so od blizu in daleč prihajali molit in jo kropit na mrtvaškem odru. Marsikatero oko so zalile solze žalosti, ko se je doma in pri odprtem grobu poslavil od dobre matere hčerini mož Jožef. Počivaj v miru božjem, dobra mati!

Črešnjevec. Žalostno so 21. decembra zapeli zvonovi pri podružnici Sv. Treh kraljev svojemu krstnemu botru, naznanjajoč, da je izdihnil svojo blago dušo daleč naokoli znani Mlaker Lovro, veleposestnik v Ješovcu. Mnogobrojno spremstvo na zadnji poti je pokazalo, kako priljubljen je bil rajni. Saj pa tudi ni nikdo od blizu in daleč rajnega zama prosil pomoči, z veselimi srcem in s prijazno besedo je dal vsakemu pomoč, in nikdar ni bilo slišati iz njegovih ust besede graje ali očitka. Daleč na okoli so ga imenovali botra; mlajšim in že starejšim je bil krstni boter. V krstnih knjigah domače župnije in tudi v sosednih župnijah je bilo njegovo ime prav mnogokrat vpisano kot krstni boter. Ganljivo je bilo gledati, kako so tisti, ki jih je on držal na rokah pri sv. krstu, dvignili krsto z zemeljskimi ostanki dragega rajnega botra, da ga ponesejo v objem hladnega groba. V njegovo hišo ni imel nikdar dostopa kak verisovračen list. Bodi Ti zemljica lahka, saj počivaš z dragim rajnim očetom v istem grobu. Blag Tebi spomin, žaljuočim ostalim iskreno sožalje!

Vuhred. Božični praznik smo pri nas prav slovesno praznovali. Imeli smo ta praznik kar šest svetih maš. V čast smo si šteli, da je prišel k nam monsignor Ivan Vreže iz Maribora. Imel je slovesno polnočnico in slovesno sveto opravilo ob 9. uri dopoldne. Zunaj je bilo krasno božično vreme. Naša sicer velika cerkev je bila ta večer skoraj polna.

Sv. Anton v Slov. goricah. Nisem še razmema dolgo naročnik vašega tako priljubljenega »Slovenskega gospodarja«, pa vendar moram

javno priznati, da mi zelo ugaja in ga tudi v naprej nočem opustiti. Človeku je treba dobre dušne hrane in to prejemamo iz katoliškega časopisja. Dragi Antonjevcani, med nami je še dosti takih, ki še nimajo te dušne hrane. Naročite si »Slovenskega gospodarja«, ker boste s tem napravili sebi veliko korist, upravi tega časopisa pa poslali najlepše novoletno voščilo v obliki celoletne naročnine. Ne pozabite na svojo dolžnost in urno na delo za dobro stvar. Želim vsem naročnikom »Slovenskega gospodarja« srečno in zadovoljno novo leto, pred vsem pa uredništvu in upravnistvu tega lista. Božji blagoslov z vami! — Naročnik iz Zupetinjec pri Sv. Antonu.

»Zanesti se ne morem.«

»Na mojo besedo se lahko zaneseš. Kar obljubim, to držim — česar pa ne držim, tega tudi obljubim ne. Dobila boš svoj del, toliko, kolikor jaz.«

»Dedi hočete vedno, da vaša obvelja,« je še zagodrnjala, toda že manj osorno. »Kje se jutri dobiva?«

»V krčmi. Prišel bom še prej, preden bo kdo drugi tam... Glej, da te kateri ne ulovi! Če te kdo vidi, po pameti se izgovori!«

»Toliko soli imam že sama v glavi.«

Ločila sta se, ne da bi se poslovila.

* * *

Nevihta ponoči ni razsajala le nad Šmarjem in nad bližnjim trgov Kaplo, ampak po vsej belski dolini in je napravila obilo škode tudi v Rutah, Gorenčah in Pokrčah. Pa tudi dalje tam okoli Dobrovlja je divjala. Ko se je unesla, se je ulil dež v debelih curkih.

Na kraju dobrovljskega trga, kjer so bile hiše tesno druga ob drugi, je stala čedna bela hišica. Zgoraj okoli se ji je vil ob dveh stenah lepo izrezljan hodnik. Na tem se je v zgodnji uri, ko je s farnega zvonika udarilo šele tri, prikazal možki, ki ga v mraku še ni bilo mogoče prav spoznati. Nekaj časa je prisluškoval in se ogledoval, kako je kaj vreme; potem pa je začel s glasom peti:

»Bogu hvala za deževje,
delj ko lije, delj nedel je,
in če lije do nedelje,
večje moje je veselje.
Voda, ta pač mora biti,
hočta vol in človek piti.«

Tedaj se je na drugi strani ceste odprlo okno in ženski glas je zarenčal:

»He, sosed, kaj razgrajate in budite poštene ljudi sredi noči? Podgana naj se vam v grlo zatakne!«

»Dobro jutro želim, gospa sosed!« je zaklical možak. »Kaj vas jezi? Ali ste z levo nogo vstali?«

»Sitnež ste! Ali ne čujete, kako se mi derejo otroci? Vso noč so se drli, in zdaj, ko so vendar že zaspali, ste jih s svojim rjovežem zbudili.«

»Nak, tega pa nisem hotel, gospa Lucija. Zapel bom kako sveto, potem bojo otroci takoj spet zaspali.«

In že je znova zahretil:

»Vstani, vstani, človek, zdaj,
Bogu čast in hvalo daj!
Glej, za hribom se dani,
kure kliče kikriki.«

»Otrok nima,« je zastokala ženska na drugi strani. »Dvajset bi mu jih privoščila; tedaj bi ga že minilo.«

obleganje Gibraltarja po špancih od 9. avgusta 1779 do 21. okt. 1782, torej 1167 dni in obleganje Cadiza od februarja 1810 do avgusta 1812, 903 dni.

Znano je, da vojske v prejšnjih časih, če jih primerjamo z današnjimi po številu mož niso bile posebno močne. Prve velikanske armade so si stale nasproti šele v rusko-japonski vojni, ko se je bitke pri Mukdenu udeležilo 624.000 mož. Številčna premoč nikakor ni vedno odločala izida vojn. Napoleon I. in Evgen Savojski sta svoje bitke dobojevala skoraj vedno proti številčno močnejšim nasprotnikom.

Inserirajte!

(Dalje sledi.)

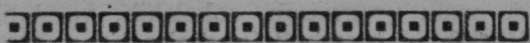
Sv. Duh na Ostrem vrhu. Božičnice, katero je priredila šolska mladina pod vodstvom šolskega upravitelja g. Božiča, se je udeležilo prav mnogo ljudi. Dosegla se je lepa svota okrog 1200 Din, nekaj so pa tudi drugi dobri ljudje prispevali. Vse to naj pa bi služilo za podporo tistim, ki so najbolj ubogi. Drug ozir ne sme priti v poštev!

Slov. Bistrica. Pri Sv. Marjeti v Ritoznoj je posvečen oltar sv. Antonu puščavniku, ki ga že šest let hodijo častiti ter prositi zlasti sreče in zdravja pri živini. Zato bo tudi letos v nedeljo dne 17. t. m., ob 10. uri dopoldne, pridiga ter peta sv. maša na čast sv. Antonu. Častilci sv. Antona od blizu in daleč v obilnem številu povabljeni!

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. V prvi številki »Slovenskega gospodarja« želimo čitateljem tega lista v domovini in izven nje zdravo in veselo, srečno ter božjega blagoslova polno »Novo leto 1937«. Podamo danes kratko poročilo naše župnije. Župnija šteje okrog 5000 duš. V preteklem letu je bilo rojenih 97 otrok (lani 101): 49 dečkov in 48 deklic, od teh 15 nezakonskih in 10 umrlih. Umrlo je 74 oseb (lani 71 oseb), 43 moških in 31 žensk, od teh 15 otrok. 5 moških oseb se je obesilo, 1 moški je bil od vlaka povožen. Eden pa je bil zaklan. (To je bil dober posestnik in vzoren krščanski mož Bergles Fr., okrog 50 let star iz Ngonja. Podlegel je nožu ponočnjaške razgrajalne zločinske roke.) Najstarejše preminule osebe so bile: Čonč Jurij iz Rogaške Slatine, 82 let; Oset Florijan iz Cerovca, 85 let; Ogrizek Ema iz Topol, 85 let, Kos Franc iz Ceste, 87 let; Šket Marija iz Brestovca, 89 let; Kunšič Terezija od Sv. Mohorja, 91 let, in Brantuša Anton iz Vinca, 92 let (lani je bil najstarejši izmed umrlih 86 let). Oklicanih je bilo 37 parov, poročenih pa 35 parov, 13 parov iz tujih far. Lani je bilo poročenih 31 parov. —

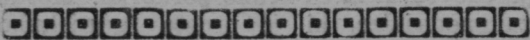
Sv. Križ pri Rogaški Slatini. Prva novoletna številka »Slovenskega gospodarja« bo obiskala tudi v naši župniji morda tu in tam kako dobro krščansko hišo. Morda boste rekli: saj si časopisa nisem naročil. Nič se ne čudite, »Slovenski gospodar« je v teh težkih dneh Vaš najboljši prijatelj, zato Vas je obiskal. Prosim, odprite mu na široko Vaša hišna vrata; »Slovenski Gospodar« želi biti Vaš zelo zvesti tedenski gost in Vaš dober svetovalec. Trdno upamo, da ne bo v naši župniji nobene krščanske hiše, ki bi zaprla pot svojemu najdražjemu prijatelju. Položnico, ki je priložena v časopisu, izpolnite ter dajte na pošto in glejte tako je zveza med Vami in Vašim najljubšim prijateljem sklenjena. Zal Vam ne bo nikdar!

Šmarje pri Jelšah. Sadjarska in vrtnarska podružnica. Kakor vsako leto, je imela tudi v letu 1936 tukajšnja Sadjarska in vrtnarska podružnica svoj redni letni občni zbor na štefanovo v gornji šoli. Ob priliki občnih zborov se poroča o delu odbora v poslovnem letu. Iz poročila je razvidno, ali vrši odbor svojo dolžnost in v kakšni meri. Uspeh dela pa bi bil povsod večji, ako bi članstvo zasledovalo delo svojih odborov, se udeleževalo poučnih predavanj ter izletov, odbor pa se udeleževal disciplinirano svojih odborovih sej. Čim več stika imajo člani z odborom, tem več jim lahko društvo tudi koristi. Tako je bilo na IX. letnem občnem zboru tuk. podružnice precej razveselivo poročilo. Podružnica namreč razpolaga z lepo svoto, katero bo sahko uporabila za prispevke svojim članom pri nakupu potrebnih sredstev za potrebno nego sadnega drevja. Iz podružničnega poročila je tudi razvidno, da se je v minulem letu delalo za to, da bi tudi naši sadjarji ne zaostajali za sadjarji sosednih podružnic ali tudi sosednih držav.

Nalivna peresa

od Din 6.— višje, v Cirilovih prodajalnah Maribor in Ptuj.

Prirejala so se poučna predavanja in izleti, nabavili samo sadno drevje sort, ki ustrezajo našemu okolišu. Nabavili smo tudi sredstvo za pokončevanje drevesnih škodljivcev. Ob priliki občnega zbora se je tudi vršilo primerno predavanje, ki ga je imel tuk. sreski kmetijski referent g. Bračko. Omenil je najpotrebnejše osnove tukajšnjega sadjarjenja, predvsem čiščenje sadovnjakov; tu ne pomaga najučinkovitejše in najdražje škropivo, najzornejše oskrbovanje sadnega drevja od poedinih sadirjev, ako se ne dela strumno od drevesa do drevesa, od sadjarja do sadjarja. Tudi pri nas bi bila potrebna uredba, kakor se izvaja v sosednih državah, v katerih posebna komisija odloča po sadovnjakih, ali je drevo še za življenje sposobno ali pa se obsoja na sekiro, da se s tem odstrani ugodno skrivališče za neštete škodljivce sadnega drevja. Če v določenem času posestnik sam ne izvrši odkazanega mu dela, mu komisija na njegove stroške pošlje delavce, da opravijo ta posel. In enako je tudi s snaženjem ostalega drevja. Radi tega je samo po sebi umevno, da pri nas škropljenje nima tistega učinka, kakor ga dosega po drugod, vsaj v celoti ne. Da pa je tudi gnojenje potrebno, naj bi se vsi neverjetni Tomaži sami prepričali na svojem lastnem zemljišču, da pri slabo rastočem drevesu skupljejo na zunanji strani drevesne krone do 30 cm globok jarik; v njega nasujejo gnoj in vmes premrznjene zernje; videlo se bo, kako bo drevo v par letih oživeło. Za vsa našeta dela bi se naj s pridom uporabili zimski dnevi. Po prizadevanju kmetijskega referenta g. Bračka se namerava za naprej graditi v delokrogu podružnice sadna sušilnica, na katero se pripravlja tudi sosedna podružnica Pilštanj. Želeti je, da bi se v šmarju res postavila vzorna sušilnica za sadje, s katero bi obhajala podružnica prvo desetletnico svojega obstoja. S primerno podporo od strani banske uprave, sreskega kmetijskega odbora in občine šmarje ter s prostovoljnim delom podružničnih članov lahko tekom poletja stoji v šmarju ena najzornejših sadnih sušilnic, kar jih je sploh do sedaj v rabi. G. kmetijskemu referentu bodi na tem mestu izrečena lepa hvala za njegovo požrtvovalnost in delo v prid podružnice in vseh sadjarjev.

Slovenci v Zagrebu. V mesecu decembru smo imeli mnogo lepih in zanimivih prireditvev v našem Slomšekovem društvu: Najprej nas je obiskal sv. Miklavž, ki je letos lepo obdaroval več siromašnih otrok z obleko in drugim potrebnim. — Dne 13. decembra je naš pevski zbor sv. Roka napravil javen koncert božičnih slovenskih pesmi v župni cerkvi sv. Petra. Petje je bilo zelo lepo in obisk je tudi bil zadovoljiv. — Dne 20. decembra, popoldne po večernicah, smo imeli zanimivo in poučno predavanje (sodnik g. Rant), kako se je treba vesti na sodišču. — Božične praznike smo lepo obhajali pri sv. Roku, katerega cerkvice je bila vedno nabito polna. Še Hrvati so prišli poslušati in občudovati naše lepe petje, ki ga imamo v Zagrebu. Na praznik sv. Štefana je bilo zopet predavanje o Rusiji in boljševiškem brezboštvi. Tako smo se poslovlili od starega leta in z novim pogumom in novim upanjem stopili v novo leto.

Širite „Slov. gospodarja“!

Peter Rešetar rešetari.

Kako bo leto? Prvega je bil petek, menda ja ne bo to slab začetek!

Ni vse slabo, kar je staro! Nekateri se tako vesele novega leta in popolnoma pozabljajo na staro leto. Pa ni vse slabo, kar je staro. Jaz recimo ljubim stare dobre čase, staro vino in svojo ta staro!

Varstvo v zaščito živali je izdalo ponoven poziv za krmljenje ptičev po zimi. Prav. Pojasni mi naj pa, katera žival je v naši državi najbolj zaščitena? Jaz mislim, da je to uradni šimel!

Kaj predstavlja žanjica na novem bankovcu? Na novem bankovcu je na eni strani slika žanjice, ki sedi sredi polja, na katerem delajo žanjci in žanjice, ter drži snop žita v roki. Nadrž za te bankovce sicer ni bil razpisan, jaz bi kaj drugega predlagal, pač pa sem jaz takoj razpisal nagrado prvih 500 Din bankovec za onega, ki mi najbolj razloži, kaj ta slika pomeni. Oglasil se je eden, ki ga ne smem izdati, ki sem mu pa prvo nagrado že prisodil. Pravi, da ta žanjica pomeni Agrarno banko, ki je z uredbo o likvidaciji kmečkih dolgov požela vsa polja v državi in lahko mirno sedi, kar še je dela, ga bodo itak poželi drugi žanjci in žanjice ter njej položili v naročje.

Majhna razlika. Tisti, ki so na vladi, imajo dobro pozicijo, tisti, ki niso na vladi, pa opozicijo! En sam o, pa taka izpremembra!

Losinger. To pa je poglavje za sebe, lepa dedščina prejšnjih režimov! Naša država je napravila pogodbo za zidanje železnic svoj čas z neko švicarsko družbo, ki je sploh ni bilo. Sedaj pa so se menice znašle v drugih rokah in jih je bilo treba plačati, okrog 50 milijonov. Sedanja vlada je razveljavila to znamenito kupčijo bivšega režima, sicer bi morala plačati še 150 milijonov! To je tako velika afera, da se bojim za svoje rešeto, če bi jo moral jaz rešetati, da se mi pri tem ne polomi.

Zakaj prešič srečo nosi! Če se ti kaj posreči, rečejo drugi, ki so ti nevoščljivi, da je to svinjarija. Če se ti kaj ne posreči, rečeš sam, da je to svinjarija! Sami smo si torej ustvarili domnevo, da je prešič znak naše sreče!

Davidovič je hud! Zahteval je za katoliške praznike, da poda Maček izjavo. Ker pa je ni, češ, da Davidovič vendar ni katolik. Sedaj je zahteval, da naj jo poda za pravoslavne praznike, pa je Maček odgovoril, da ne more, ker sam vendar ni pravoslaven!

Neumešavanje v špansko vojsko. Odbor za neumešavanje v špansko vojsko je zaključil, da se bo takoj nehal vmešavati v to zadevo, ko bo vojska končana, ker upa, da bo potem našel kako drugo zadevo, v katero bo lahko mešal svoje neumešavanje!

Ženske so poceni. Recimo Simpson je koštala samo eno krono, sicer angleško, vendar samo eno krono!

Nemci stradajo! Vedno bolj vidimo, da Nemci stradajo. Dan za dnem izhajajo nove uredbe, ki prepovedujejo jesti to in to. Trikrat na teden imajo sedaj petek! Če ga bodo še en čas tako lomili, bodo sploh imeli samo še petek vse dni v tednu!

Cenjenim naročnikom in čitateljem!

Radi Kraljevega smo zaključili »Slovenskega gospodarja« v ponedeljek 4. januarja zvečer. Na torkove dopise se radi hitreje odpreme lista na pošto nismo mogli ozirati.

Protikmečki predlog o obdavčenju alkohola.

Trgovci z alkoholnimi pijačami na debelo — odsek Združenja trgovcev v Ljubljani — so sklenili resolucijo o preosnovi obdavčenja alkohola. To resolucijo so objavili v ljubljanskem »Jutru« ter jo poslali narodnim poslancem in senatorjem in kajpada tudi finančnemu ministru, kateremu je v prvi vrsti namenjena. V tej resoluciji trgovci zahtevajo naslednje:

1. Obdavčenje alkohola, to je žganja in vina, naj se tako uredi, da se uvede obdavčenje in kontrola alkohola že pri proizvajalcih, tako da bodo obrtniki, trgovci in koncesionirani točilci alkoholnih pijač enkrat za vselej osvobodjeni vseh nadaljnjih kontrol v obliki kontrolnih listkov, trošarinskih knjig in osebne kontrole finančnih organov.

2. Kakor zahtevamo, da se državna, banovinska in občinska trošarina pobira že pri proizvajalcu, zahtevamo istočasno, da se naj ta trošarina pobira zmerom hkrati, tako da niti trgovci in izdelovalci alkoholnih pijač, kakor tudi njih odjemalci ne bodo imeli nobenega opravka več s plačevanjem omenjenih trošarin.

3. Prosta in neomejena žganjekuha naj se enkrat za vselej prepove. Kmetje smejo za prehodno dobo enega leta pokuhati v žganje le tisto količino lastnih pridelkov, ki je določena za posamezno družino po številu odraslih članov družine. Po 1 letu pa se mora individualna kuha žganja po kmečkih hišah sploh prepovedati: odpadajoči kontingent žganja za posamezne družine naj se skuha v zadružnih žganjarnah. Niti kmetje, niti zadružne žganjarne ne smejo prodajati žganja najsibo zatrošarinjeno ali trošarine prosto, če je namenjeno za domačo porabo.

Zahtevamo, da se uvede enotna trošarina na žganje, ki naj se določi v višini 30 do 35% trošarine na špirit iz melase, to je okrog 4 Din za hektolitersko stopnjo.

4. Trošarina na špirti naj se zniža od dosedanjih 21 Din za hektolitersko stopnjo na 12 Din. Zahtevamo tudi nad tvornicami špirta tako uspešno kontrolo surovine in proizvoda, da bo vsako nadaljnje tihotapljenje nezatrošarinjenega špirita nikakor ni luksuz, temveč kot dodata sploh že v naprej onemogočeno. Odpravi na jse luksuzni davek na rum, ker tek k čaju neobhodno potrebna ljudska hrana. Rum in liker naj se dovoli izdelovati iz katerihkoli surovin, t. j. ali iz špirta ali iz žganja.

5. Prepove naj se raba ocne kisline v jedilne namene in izda odredba, da se mora pri izdelovanju jedilnega kisa na, domestiti najmanj polovica špirta z vinom. Banska in občinska trošarina na vino naj se maksimira na 50 par od litra.

Spomenico sta podpisala poleg Združenja trgovcev tudi Zveza trgovskih udruženj in Društvo industrijev in veletrgovcev.

V obrazložitvi teh zahtev pravijo trgovci o prosti žganjekuhi sledeče:

»O prosti žganjekuhi moramo reči, da je najhujša in najbolj škodljiva posledica demagogije raznih režimov. Že v spomenici smo navedli, da prosta žganjekuha ni pomoč kmetu, ampak poguba. Vsa prizadevanja ministrstva narodnega zdravja

in naših prosvetnih, sokolskih, verskih, ženskih in brambnih organizacij so jalova, dokler kmet lahko neomejeno kuha žganje, zaliva ž njim sebe, svoje delavce in svoje lačne otroke, namesto da bi sadje vnovčeval in za hrano porabljal. Morda zakonodajalec, ki je prosto žganjekuho dovolil, ni niti pomislil na posledice. Toda posledice so tu in so tako strašne, da se mora zganiti vsa poštena javnost. Danes se vsa poštena javnost zaveda, da je prosta žganjekuha zločin nad ljudstvom. Če kdo misli, da je ljudstvu pomagano, če nekaj družin s tihotapstvom kaj zasluži, naj pošteno odpre oči. Potem bo videl, da brezumno žganjepitje ugonablja še sto-krat več družin.«

O tem protikmečkim predlogu objavljamo naslednji dopis, ki smo ga prejeli iz ptujskega okraja:

Ta predlog je škodljiv kmetom, posebno pa vinogradnikom. Prosim, da energično pobijete ta predlog, saj danes vinogradnik že itak izhajati ne more. Zdaj bi naj sam plačal trošarino, potem naj prodaja trgovcem, oziroma gostilničarjem na up, da ne dobi nič za vino in zraven še zgubi plačano trošarino. Tega sploh ne zmore nobeden, da bi že proizvajalec plačal trošarino.

Zahteva, da se naj ne dovoli žganjekuha kmetu, je naravnost predrznost trgovcev. Kmet naj vrže proč tropine in drože, če pa hoče imeti žganje, naj ga kupi pri trgovcu, to je mešanico vode, špirta in esenca za pristno žganje in to seveda po visoki ceni! Da bi to dišalo nekaterim gostilničarjem in trgovcem, verjamemo, toda merodajna je korist kmeta, ki ima v naši državi veliko večino. Morda bi radi videli gotovi trgovci, da bi se povrnili oni časi, ko je n. pr. v Ptuj dospel vsaki teden po en vagon špirta, katerega so potem razredčili z vodo in ljudi s tem strupenim razredčeni špiritom uživali. Posledice tega se zdaj opazajo na sedanji generaciji onih, ki so uživali razredčeni špirit za pristno žganje.

Očitek tihotapstva je tudi brezpomemben. Saj proizvajalcu ni za tihotapljenje, marveč mu gre za to, da blago prodaja. Če ga ne more prodati gostilničarju in trgovcu, pa tudi ponudi v prodajo zasebniku. Da ne bi kmet dobil za svoj pridelek nič, konzument pa bi moral, če hoče kaj imeti, plačati visoke cene, to vendar danes ne gre. Gostilničarji in trgovci morajo biti v veliki zmoti, če mislijo, da bo občinstvo za ta njihov predlog. Omenjam še to: Čemu

Praktična iznajdba za pušče smodk.

trebamo ruma, ko imamo dovolj vina, iz katerega se napravi izborna vinsko žganje, ki je za čaj vse kaj drugega, kot pa dragi rum!

Narodu katoliško prosveto!

Piše Jezernik Baltazar, kmet v št. Ilju pri Velenju.

Bodočnost nam je neznana; gotovo pa je to: kakšno gradimo, takšno bomo imeli. Zavedajmo se, da je tisk sejavec, ki seje klena zrna, pa tudi plevel in da je bodočnost žetev tega, kar se je posejalo. Roko na srce: Ali smo dovolj pažnje posvečali našemu katoliškemu tisku, političnemu prosvetnemu, nabožnemu? Nismo storili dovolj! Našemu prijatelju »Slovenskemu gospodarju«, ki je bil od nekdanjega sejalec katoliške in slovenske prosvete med našim ljudstvom, ostanimo zvesti in pridobivajmo mu novih naročnikov. Ali bi ne bilo možno in umestno, ustanoviti katoliški narodni tiskovni sklad? Ali bi ne mogel vsak Slovenec prispevati kolikor pač zmore, mesečno po 1 Din, imovitejši pa še več?! Papež in škofje nas kličejo k podpori katoliškega tiska kot k vestni dolžnosti. Storimo to svojo dolžnost!

Drugo sredstvo za širjenje prepotrebne katoliške prosvete so katoliška prosvetna društva s svojimi odseki. To je najboljša nadaljevalna šola, v katero moramo včlaniti vso našo katoliško mladino. Naša slovenska katoliška prosvetna društva in naši prosvetni domovi naj so gorko ognjišče slovenske mladine, naj so ji kot okrilje ljubeče matere, ki zbira krog sebe vse z enako ljubeznijo in razumevanjem. Tudi oni, ki so se nekoliko oddaljili, naj se vrnejo v krog katoliške prosvete, saj je za vse dovolj prostora. Nudimo Vam bratsko roko. Nikdo ni tako močan, da bi ne mogel pasti, pa tudi nikdo ne tako slab, da bi ne mogel vstati. Ideale ponuja mladim tudi takozvana moderna doba v različnih oblikah, pa to so blodni ideali, ker njihovi glasniki priznavajo le tostransko življenje. Strnimo svoje vrste, vsak po svojih močeh in zmožnosti na delo, da bo prodor katoliške misli v široke plasti slovenskega naroda popoln in zmagovit!

Vprašanja in odgovori.

Mora biti župan posestnik? S. T. — Vprašate, ali zahteva kak predpis, da mora biti župan posestnik. Tega določila ni v zakonu. — Na nadaljno vprašanje, ali sme biti županov brat občinski tajnik, najdete odgovor zgoraj. Ako je bil tajnik že preje nameščen, lahko ostane. Na novo pa se županovega brata ne bi moglo postaviti za tajnika.

Zavarovanje rodbinskih članov, zaposlenih pri mlatilnici. V. M. — Okr. urad za zavarovanje delavcev Vas terja za plačilo zavarovalnih prispevkov od delavcev, zaposlenih pri Vaši mlatilnici, čeprav so to le Vaši sinovi. Vprašate, ali ste res dolžni zavarovati rodbinske člane. Zakon določa, da morajo biti pri poljedelskih podjetjih, ki uporabljajo naprave, gonjene z elementarno ali živalsko silo (to so zlasti mlatilnice), zavarovani oni delavci, ki jim preti nevarnost od pogona. Vseeno je, da-li so ti delavci tuji ali pa event. sinovi lastnika. Le lastnik sam ni obvezan k zavarovanju. Sicer pa je prispevek malen-

kosten, ker gre pri lastnih sinovih le za zavarovanje zoper neizgode in ne tudi zoper bolezen in razen tega je res precejšnja nevarnost podana, tako da navedeni urad celo sam stremi za tem, da bi se delavci pri mlatilnicah izločili iz obveznega zavarovanja.

Pogodba s 17 letnim uslužbencem. A. S. — Vaš pastir je dopolnil 17 let in ga sedaj, ko so Vam odrasli lastni otroci, ne bi več nujno potrebovali. Ker pa je zadovoljen le s hrano in obleko, bi ga obdržali še naprej v službi, a se bojite, da ne bi pozneje kedaj terjal od Vas tudi še kako plačilo v gotovini. Vprašate, ali so potrebne pri zadevni pogodbi kake priče ali morda notarski zapis. — Službeno pogodbo z maloletnikom lahko sklenete sam brez prič in brez notarja, pač pa je potrebna odobritev maloletnikovega varuha. Ako slednji soglaša, se Vam ni bati naknadnih plačil.

Starši niso dolžni plačati dolgov odraslega sina. Ž. C. D. B. — Nek posestniški sin je telesno poškodoval nekega posestnika in je bil obsojen na plačilo zneska 1500 Din. Navedeni posestniški sin je umrl, ne da bi kaj plačal. Njegovi starši so pred kratkim svoje posestvo izročili bratu umrlega. Ranjeni posestnik zahteva sedaj plačilo zneska 1500 Din od staršev, odn. brata. Vprašate, ali je v to upravičen. Niti starši, niti brat pokojnika niso dolžni plačati navedenega dolga, ako ni pokojnik zapustil nikake imovine in niso po njem ničesar dedovali. Pri tem ne igra vloge, da bi bil pokojnik utegnil kaj dedovati, če bi bil preživel svoje starše in da je vsled njegove zgodnje smrti drugi brat dobil celo posestvo od staršev.

Večja uporaba vode na sosedovem zemljišču. L. — Pred 3 leti ste si kupili parcelo, na kateri se nahaja studenec ter si na tej parceli postavili hišo. Pri tem studencu so zajemali vodo prebivalci hiše, ki stoji na sosednjem zemljišču že 50 let. Doslej je v tej hiši stanovala le ena stranka, le par mesecev sta stanovali tam dve stranki. Sedaj bivata v sosedni hiši zopet dve stranki, ki uporabljata vedno več vode. Ako bo šlo tako naprej, tedaj poleti Vi sam ne boste imeli vode. — Ker se nahaja studenec na Vašem svetu, smejo sosedje zajemati iz njega vodo le v izvrševanju služnostne pravice. Ako nimajo posebne pogodbe, si zamorejo služnost priposestvovati v 30 letih. Glede služnosti velja splošno pravilo, da se ne smejo razširjati. Potemtakem se s takozvano negativno tožbo lahko uprete zoper večjo uporabo vode, ako je doslej v sosedni hiši res stanovala le ena stranka, dve stranki pa le par mesecev. — Z ozirom na Vašo grožnjo, da ne boste več naš naročnik, ako Vam v določenem roku ne odgovorimo, pripominjamo, da dobivamo zelo veliko vprašanj, prostora za objavo pa je malo in da odgovarjamo po vrstnem redu.

Naprava plotov med njivama. Isti. — Med Vašo in sosedovo njivo se je nahajala že 15 let ozara, katere ste se posluževali pri obračanju živine ob priliki oranja enkrat Vi, enkrat Vaš sosed. Sosed je lani svojo ozaro zoral. Vprašate, ali lahko napravite ob Vaši njivi plot ter s tem zabranite sosedu obračanje živine po Vašem svetu. — Ako se na koncu Vaše njive nahaja še vedno ozara (na Vašem svetu), tedaj je pač splošna navada ta, da po tej ozari lahko Vaš sosed obrača. Ako pa segajo brazde do konca meje, pa sosed ne sme obračati živino po Vaših brazdah. Napravo plotov Vam ne svetujemo. Vsekakor bi morali zoper sosedu najprej naperiti negativno tožbo, ako bi vzlic Vaši prepovedi obračal živino po Vaših brazdah.

Popravilo slabo napravljenih čevljev. Š. J. v P. — Vi in Vaš brat sta napravila nekemu kmetu nekaj čevljev, pri čemur je kmet sam dal potrebni material. Kmet se sedaj brani plačati

Vaše delo ter zahteva, da mu par čevljev zastoj na novo napravi. Pravite, da je slabo usnje bilo krivo, da je kmet s čevlji nezadovoljen in vprašate, ali ste res dolžni zastoj napraviti nove čevlje. — Ako je izdelek res izpodlehel le vsled očitno nesposobnega materiala, ki ga je dal naročnik, tedaj ste Vi odgovoren za škodo le, ako niste posvarili naročnika. Sicer pa Vi ne odgovarjate za škodo, ako slednja izvira le iz slabega materiala in ni morda kriva nesposobna izdelava.

Očitek zamenjave boljšega materiala s slabšim. Isti. — Gornji kmet ne le da Vam noče plačati zaslужka, marveč Vas celo obrekuje, češ, da ste narezali močne notranje dele za čevlje in da teh delov v izgotovljenih čevljih ni. Ta očitek je kaznjiv, ker utegne škoditi ne le Vaši časti in dobremu imenu kot čevljarju, marveč tudi Vašemu pridobitnemu kreditu.

Prikrajšani bodoči dediči. N. F. P. — Vaš oče je kupil leta 1929 parcelo, jo bremenprosto dal vpisati na Vašega brata, neplačano kupnino pa pustil vknjižiti na svojem lastnem posestvu. Ostali bratje niste s tem zadovoljni, ker je očetovo posestvo preveč obremenjeno in bo Vaša bodoča dedščina zelo mala. Vprašate, ali pri novi ureditvi dolgov lahko ugovarjate vknjižbi navedenega dolga na očetovem posestvu. — Pred smrtjo zapustnika (očeta) ne morete niti kot bodoči nujni dediči na noben način uveljavljati kakih dednih pravic. Ko bo oče umrl in se bodo določili dolžni deleži, ter se bo pri tem morda ugotovilo, da ste Vi kot nujni dedič prikrajšan radi tega, ker je Vaš oče bratu naklonil celo parcelo, boste smeli zahtevati od navedenega brata, da krije primanjkljaj. Sedaj pa ne morete ničesar ukreniti.

Razpolaganje z imovino vzlic dedne pogodbe. F. G. v T. — Ob poroki s svojim sedanjim možem ste mu dali zapisati polovico svojega posestva. Hkratu ste sklenili z njim dedno pogodbo, glasom katere je on dedič Vam ostale polovice posestva, ako umrete pred njim. Dolžan bi bil le izplačati $\frac{1}{4}$ Vaše polovice Vašim otrokom iz prvega zakona. Vprašate, ali Vašo polovico lahko prodaste, ali pred Vašo smrtjo izročite Vašim otrokom. — Čeprav ste sklenili z Vašim možem dedno pogodbo, tedaj vzlic temu lahko prosto razpolagate z Vam ostalo polovico posestva, ker ima Vaš mož dedovati le to, kar bo po Vaši smrti ostalo. Razen tega pa mora nastati vzlic dedne pogodbe prosta čista četrtina Vaše polovice, to se pravi, da smete Vi razpolagati s četrtino Vaše polovice. Ta četrtina pa ne sme biti obremenjena niti z nujnimi deleži tako, da bodo Vaši otroci na vsak način dobili najmanj $\frac{3}{8}$ Vaše zapuščine. To določilo je važno v tem slučaju, ako ste namreč morda sklenili z Vašim možem skupnost imovine bodisi med živimi, bodisi za slučaj smrti. Oglejte si natanko

ženitovanske pakte. Ako ste sklenili imovinsko skupnost z Vašim možem, tedaj žal ne morete več razpolagati z Vašo polovico posestva. Napravite pa lahko oporoko čez četrtino Vaše polovice.

Zdravljenje žene mora plačati zakonski mož. Ista. — Pritežujete se, da ste večkrat bolna in da Vam mož niti toliko denarja ne da, da bi si kupila zdravila. — Ker je mož dolžan za Vas skrbeti, mora plačati za Vas tudi zdravila. Prodajalec lahko toži Vašega soproga na plačilo zdravil, ki bi jih Vam izročil.

Zaščita dolga nastalega po prepisu vlog. Me. nina. Posojilnici ste dolgovali leta 1928 večjo vsoto. V isti posojilnici je imel vlogo nek zasebnik. Z njim sta se dogovorila, da je s prepisom svoje vloge plačal Vaš dolg, Vi ste pa od tedaj naprej njegov dolžnik in sicer od 1. julija 1932 naprej. Vprašate, ali spada Vaš dolg pod zaščito ali ne. — Iz Vaših nadaljnjih navedb, da Vas je zasebni upnik tožil in ste se z njim poravnali na plačilo dolga v 5-letnih obrokih, izhaja, da ste se mu očitno že 1. 1932 zavezali vrniti posojilo v gotovini in ne morda z vložno knjižico istega zavoda. Ker ste dolg napravili 1. julija 1932, ne spada pod zaščito.

Zaščita kmeta, ki izvršuje »obrt za žago«. Isti. Pravite, da ste mali posestnik, da pa imate »obrt na žago« in ne veste, ali ste zaščiten. — Za kmeta se smatra oni, kateremu je kmetijstvo glavni poklic in čigar obdavčeni dohodek od kmetijstva je večji od skupne vsote ostalih njegovih obdavčenih dohodkov. Z obdavčenim dohodkom se razumejo davčne osnove vseh davčnih oblik, kakor so določene v davčnih razporedih po zakonu o neposrednih davkih z dne 8. febr. 1928 z njegovimi spremembami in dopolnitvami. Med osnove davčnih oblik pa spadata osnovi občnega in skupnega davka na poslovni promet. Kot obdavčeni dohodek je upoštevati tudi dohodek, ki ima sicer davčno osnovo, ki je pa po zakonitih predpisih oproščen plačevanja davkov.

Zaščita dolgov kajzarjev. O. C. Sv. L. — Posedujete prav majhen kos zemlje in dolgujete 4000 Din zasebniku, s katerim denarjem ste si postavili hišico. Vprašate, ali velja zaščita tudi za Vas in v koliko se Vam dolg zniža. — Ako Vam je kmetijstvo glavni poklic, tedaj ste zaščiten, čeprav nimate svoje zemlje, odn. zelo malo svoje zemlje in obdelujete tujo zemljo. Vendar pa ne smete plačevati nobenega drugega davka, razven event. uslužbenskega. Ne upoštevajte obdavčeni dohodek od hiše, v kateri sama ali s svojo rodbino stanujete. — Dolg se Vam zmanjša za 50% in sicer računši glavnico po poslednjem obračunu pred 20. aprilom 1932. Plačati ga boste morali v 12 letnih obrokih, pri čemur imate 15. novembra 1936 plačati od vsakih 100 Din 3 Din, v naslednjih letih pa od vsakih 100 Din znesek 9 Din 80 par. Natančneje o načinu izračunavanja in tudi o upoštevanju plačanih obresti bomo še pisali.

Prostovoljni odpis 50 hranilne vloge. L. H. v V. — Kmetška posojilnica v Celju Vas je pozvala, da bi ji dovolili odpisati Vam od Vaše hranilne vloge pri njej — polovico, češ, sicer bo Posojilnica zaprosila pri ministrstvu za sanacijo ter bo itak dovoljeno odpisati 40% hranilnih vlog. Vprašate, ali je res tak odpis mogoč in kaj naj storite. — Ne svetujemo Vam, da bi dovolili, da se Vam polovica Vaše vloge črta, ker ni prav nič verjetno, da bi ministrstvo dovolilo Posojilnici črtanje hranilnih vlog, zlasti ko pišete, da je Posojilnica registrirana zadruga z neomejeno zavezo. Posojilnica bi morala predlagati, da se zoper njeno imovino uvede stečajno postopanje in pri tem se bo poseglo predvsem v premoženje zadrugarjev, ko gre za neomejeno njih zavezo.

Iznajdljivost matere dvojčkov.

Srečno in vese o Novo leto 1937

želi

Hranilnica Dravske banovine, podr. v Celju

Knjige Cirilove knjižnice:

ZA NAŠE MALE

Mala knjižnica

Vsak broširan zvezek stane 2 Din

1. Hrabri krojač.
2. V zemlji pritlikavec.
3. Aladin in čarobna svetilka.
4. Tone Palčič.
5. Doživljaji starega zajca.
6. Dva soseda.
7. Nesrečni kraljevič.
8. Čarobna piščalka.
9. V čarobni zemlji.
10. Ezopove basni.
11. Razne pravljice.
12. Čarobna roža.
13. Guliver pri velikanih.
14. Čarobna lutka.
15. Medvedek, I. del.
16. Medvedek, II. del.
17. Robinson Crusoe, I. del.
18. Robinson Crusoe, II. del.

19. Mali kipar.
20. Čarobna sekira.
21. Vrvar Hasan.
22. Snegulčica.
23. Ruske pravljice, I. del.
24. Ruske pravljice, II. del.
25. Sveti plamen, I. del.
26. Sveti plamen, II. del.
27. Razne povestice, I. del.
28. Razne povestice, II. del.
29. Povestice iz prirode, I. del.
30. Povestice iz prirode, II. del.
31. Štirje dobri prijatelji.
32. Neverjetna povestica.
33. Narodne pravljice, I. del.
34. Narodne pravljice, II. del.
35. Čarobni konj.
36. Dvorana pod zemljo.
37. Pravi prijatelj (v tisku).

Slikanica

Ruska pravljica o carjeviču Ivanu, žar ptici in sivem volku.

Kart. 12 Din.

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, urade, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskovine v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

Koroška c. 5

Cekov. račun
štev. 10 602

Telefon interurb. št. 2113

MALA OZNANILA

Cenik malim oglasom.

Vsaka beseda v malem oglasu stane Din 1.—, (Preklici, Poslano, Izjave pa Din 2.— za besedo.) Davek se zaračunava posebej do velikosti 20 cm² Din 1.—, do velikosti 50 cm² Din 2.50.— Kdor inserira tako, da ne pove svojega naslova, ampak mora zbirati upravnika lista prijave, doplača še Din 5.—, — Mali oglasi se morajo brezizjemno plačati naprej, sicer se ne objavijo. Kdor hoče odgovor ali naslov iz malih inseratov, mora priložiti znamko za Din 2.—, sicer se ne odgovarja.

SLUŽBE:

Hlapca h konjem, samskega, delavnega, poštenega, starost 35 let naprej, sprejme v stalno in dobro službo: Arbeiter, Maribor, Dravska ulica 15. 18

Majar s 3 delavskimi močmi, sposoben za mlakarstvo, se sprejme. Limbuš 14. 1

Dekla od 22 do 40 let stara, pridna za delo in zvesta, katera ima veselje do svinj in kuhinje, se sprejme od 1. januarja naprej. Eliza dr. Mühleisen, Sv. Peter pri Mariboru, Metava štev. 25. 0

Službo išče viničar s tremi delavnimi močmi. Peršon Alojz, Selnica ob Dravi, Janževa gora. 8

Iščem viničarja, večšega vsehvinogradniških del, z 4—5 delavnimi močmi za nastop 1. februarja 1937. Prednost ima oni, ki ima lastne krave. Prejemki krajevno običajni. Schicker Alojz, vinogradnik, Rošpoh 201, pošta Maribor. 33

POSESTVA:

Kmečko posestvo v izmeri okoli 15 oralov v Polencih se odda v najem; vprašati pri odvetniku dr. Horvatu v Ptuj. 11

Prodajam gozd in njivo v bližini Frama. Naslov v upravi lista. 4

Lepo posestvo 16 oralov: sadonosnik, vinograd, njive, travnik in gozd, 5 minut od farne cerkve, proda Franc Fras, Mali dol 11 pri Sv. Jakobu v Slov. goricah. 12

Kupim posestvo v bližini Slov. Bistrice, Maribora, Vojnika, Celja, Novcerkve, Dobrne, največ četrt ure od glavne ceste, imam gotovine 30.000 Din. Želim natančen opis posestva, tudi kmečki mlin kupim. Štefan Hren, p. Loče p. Poljčanah. 9

RAZNO:

Neveste! Ta mesec prodajam čipke po neverjetno nizkih cenah. Pridite pogledat! Pavla Slugova, Celje, Vodnikova ulica. 14

Veveričje in druge kože od divjačine kupuje po najvišjih dnevnih cenah: I. Rataj, Slovenske Bistrice. 19

Nova starinarna na Rotovškem trgu 4. Ostanki žameta meter 11 Din, flanela 5 Din, barhenta 6 Din, cajga 4.50 Din, predpasniki veliki od 16 Din, otročje obleke od 12 Din, srajce moške in ženske od 18 Din, volna od 12 Din, nogavice, čevlje, pohištvo, stara obleke, pripravite se. Pri večjem nakupu popust. 5

Srečno in uspešno novo leto želi
trgovina z firnižem, barvami in lahkomo
Glavni trg Maribor

Prodajam ali zamenjam ameriške »Harfen« citre za 3/4—1/4 gosli. Marija Franc, Kotlej. 3

Prodajam visokodebelno sadno drevje jabolk, sliv in češenj. Lorbek Štefan, Kamnica. 14

Srečno novo leto želi svojim cenjenim odjemalcem in se priporoča

E. Zdolšek

trgovina z mešanim blagom

Sv. Jurij ob južni žel.

Srečno novo leto želi

„PERSIL“

d. z o. z.

Celje.

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice.

Sprejemamo hranilne vloge in jih obrestuje najbolje. Denar je pri njej naložen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in 33 nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem.

Pariška pravljica

Pariški zgodovinarji so dolgo ponavljali zgodbo o perzijskem šahu, ki je obiskal v polovici minulega stoletja francosko prestolico, se zelo zanimal za razne ustanove, a posebno vzbujal giljotino, s katero je sklenil nadomestiti domače rahlje. Seveda je hotel videti obglavljenca. Oblasti so šahu na ljubo pohitele zaključiti življenje nekega na smrt obsojenega morilca. Kralj kraljev je pohitel ob šestih zgodaj na morišče, a se je zavzel, ko je videl obsojenca, mladega hrusta. »Ne, ne, — je zaklical, — pustite ga, ker je tako krepak. Naj rajši dela v ječi. Obglavite tega starca, ker bo itak kmalu umrl!« Pokazal je sivolasega visokega uradnika s trakom častne legije v gumbnici. Šah je bil namreč prepričan, da bo prirejeno obglavljenje samo na njegovo željo... Ta zgodba se je splošno smatrala za resnično. A zdaj je našel neki literarni zgodovinar v zapuščini znanega pesnika Fr. Coppeea (1842 do 1908), priznanje, da je bila izmišljena. Coppee piše: »Pozneje sem obžaloval mojo lahkomišelnost. A Parižani so tako radi pripovedovali smešnico, da mi sploh ne bi verjeli.«

Usmrtilitev — vzrok smrti

Nemški državni statistični urad je izdal svoje letno poročilo za tekoče leto, ki obsega med drugim izčrpno tabelo o vzrokih smrti v nemški državi za predlansko leto. Med smrtnimi vzroki navaja to poročilo tudi »sodno usmrtilitev«, in sicer je statistični urad zabeležil 149 usmrtilitev moških in 3 usmrtilitve ženskih oseb. Polovico teh oseb so obglavili iz političnih razlogov, med njimi eno žensko. Med moškimi obglavljenici jih je bilo 59 v starosti od 15 do 30 let, eden pa je štel več nego 70 let. Dve izmed usmrčenih žensk sta šteli tudi 15 do 30 let...

ČITAJTE „NEDELJO“!

Petančič Davorin:

Svele gore.

Povest.

Kosci.

V visoki pomladi je na svetih Gorah zaživelo novo življenje. Bilo jim je silno lepo Mari, Lenčki, Janezu in Tončki. Bilo jim je, kakor da so se sprostili vseh morečih skrbi. Mara je zopet popevala, zvonila in delala.

Pavle je ležal na Gorah ves teden, šele potem so ga prepeljali domov. Zdravje se mu je le počasi vračalo. Blodilo se mu je v vročičnih prividih. Ko je ležal doma, je velikokrat klical Maro, ki mu je na Gorah s tako skrbjo in ljubeznijo stregla.

Sestre so imele časa in so ga venomer obkrožale. Prinašale so mu cvetja na postelj in zelenja iz gozda, ko so prihajale od fare. Ležal je pri odprtem oknu. Pred oknom zunaj se je razpenjal grm španskega bezga, ki je močno vonjal. Sonce je prosevalo skozi grm in obsevalo belo postelj.

Ker so bili dnevi dolgi, se je začel počasi spominjati vsega, kar se je bilo dogodilo. Podrobnosti so mu ostale še vedno nekam v megli in nejasne. Vpraševal je sestre, ki so mu povedale, kolikor so vedele. Da ga je Janez odkopal izpod kamenja, so pravile. In da je večkrat vprašal po njegovem zdravju. Vse to ga je začelo zanesti in polotil se ga je kes.

»Mara mi je pa stregla! To je čudovito, kaki so ti ljudje. Prej, ko sem bil zdrav nič, zdaj pa vse.« Dnevi in ležanje ga je mučilo in dolgočasilo, da ni vedel, kaj bi si počel. Hotel je ostati, pa so mu vsi domači branili. Tako si je želel, da bi mogel kam iti. Na Gore ga je posebno vleklo.

V večer je bilo. Španski bezeg je dišal. Pavle se je obračal na postelji in stokal. Soparno je bilo v izbi in neprijetno. Nenadoma pa ga je vsega prevzelo.

»Tvoje tu oko premilo,
zre na nas obrnjeno,
da tolažbo bi lelilo,
vsem, ki tebe iščejo...«

Marin glas je srebrnel, se dvigal in padal.

»Mara!« se mu je odtrgalo in se je dvignil na komolec. Ona pa se je poredno zasmejala, odtrgala grozd cvetja z grma in ga je pognala skozi okno njemu na podglavnik.

»Ná, da boš vedel, da je zunaj visoka pomlad.« Zdal bi bil rad on govoril Mari. Vse drugače bi ji povedal, kakor takrat, ko je bil pijan. Ne upa in ne more. Njegov šepet ne bi dosegel njenih ušes.

»Mara!« se mu izvije.

Ona pa je preprosta, kakor vsikdar:

»Ko ne moreš priti ti, sem pa prišla jaz! Novega ni kaj! Pač: cerkev že stoji. Spomladi jo bodo posvetili. Janez je na Vrhuncah gospodar, pa ima veliko dela! Pozdravlja te!«

»Zakaj si tako dobra, Mara? Za mene čutiš, ko sem...« V glasu je bila žalost in prošnja.

»Kako ne bi, ko toliko trpiš. Usmiljenje je meni ljubezen.«

Nič si ni upal, ni mogel od začudenja:

»O ljubezni govori?«

Mara se je prislonila k oknu in mu govorila zaupno:

»Pavle, zdaj ti bom odkrito povedala. Tvoja sem bila, še preden sem odšla od doma. Da si mi ti takrat besedo rekel, pa bi bila ostala. Pa nič za to. Zadnje leto te nisem marala, ker si bil tak. Saj veš sam... Na Javorje bi šla. Nikamor drugam ne grem. Tu bi bila, da bi bile Gore vsako uro pred mano. Tu na bregih bi živela in garala, da bi se moja pesemca slišala do Gor in do Preske, na bregove gorenjske in v bizeljsko ravnino. Še to ti povem: Takrat sem res lalala s cigani. Če ne bom gospodinja na Javorju, bom pa zvonarka na svetih Gorah, kakor je bila Pepa.«

44

Pavletu se je vrtelo v glavi in čutil je, kakor da bi sanjal.

»Mara!« je iskreno zaklical.

Zunaj so zapeli kosci, ki so se vračali.

»Pavle!« je pritrdila Mara v šepetu. »Ko boš pa zdrav, pa pridi! Ni treba nič moži!«

Zatrpel je in šepetal, da bi ničesar pred njo ne zamolčal:

»Mara, nisi me videla. Ne veš, kako sem grd v obraz!«

Zasmejala se je.

»Obrazi bodo vsi grdi, sreča naj bodo vedno lepa. Pridi! Zdaj grem, da me ne dobe kosci pod oknom!« Odmaknila se je in odprla usta v pesem. Vso dolino je napolnil njen glas in dosegel vrhove, ki so goreli v škrlatnih plamenih sonca. Pastir nad dobravo je prislusnil in kosci so utihnili, da bi ujeli njeno pesem in čudovito vsebino iz nje. Njena pesem je bila vsem doživetje.

— — —
ko bo zadnja ura bila,
in bo smrt po nas prišla,
ti nas vodi, Mati mila!
Pelji nas pred Jezusa...!

Pri Osojnikovem križu se je ozrla na Gore, od koder se je belila nova cerkev. Potem je pokleknila h križu in molila:

»Bog, ti veš, da delam prav. Pomagaj mi, da bom prenesla vse, njegov skvarjen obraz in bolezen. Tebi v čast!«

Doma sta imeli z Lenčko lep večer...

Seno je dozorelo in prijetno dišalo. Po Josih so kosili na večer, ko se je rosa trave prijala...

Janez se je vživljal v gospodarstvo. Vsak dan lepše se mu je zdelo imeti zemljo, biti ji gospodar, obdelovati jo in ljubiti. Nadzoroval je delo pri cerkvi, pa se vračal domov s hrepenenjem. Lojze ga je učil, kako naj seje in dela. Vsaka malenkost na gruntu ga je zanimala in ga privlačila. S posebno ljubeznijo pa je obiskoval svoje travnike nad Dramljo in rebri v Zagaju.

Vrgel si je koso na ramo in šel čez dobravo v Jos. Kosa je rezala ostro in popevala.

»Saj mi gre! Lojz me je dobro naučil!« Pogovarjal se je sam s seboj in rezal travo. Zmotil ga je Pavle.

»Janez!« je plaho poklical.

»O, Pavle! Mi greš pomagat?« Bil je vesel, da je prišel, čeprav je čutil, da mu gre trepet skozi telo. »Morda bo še enkrat poizkusil, da mi vzame Lenčko!«

Pavle je sedel na klepačko in si mel roko, kakor da ne bi vedel, kako bi začel.

»Si še kaj jezen name, Janez?«

Janez je odločno odkimal:

»Nič nisem jezen. Vse, kar si naredil, je bilo prav.«

Pavle se je obtožil:

»Razumeš, da sem delal vse to le radi Lenčke...« In se je še Janez:

»Tvoj greh je majhen. Jaz sem ubijal in kradel, ker sem jo rad imel.«

Malo sta umolknila, kakor da bi poslušala šepet vode in ptičev v brezovini.

»Trpel si več kot jaz in zato nimam nobene pravice do nje.« Govoril je počasi in važno.

»Pavle!« Janezov glas je pel hvaležno.

»Midva sva se pa z Maro zmenila.«

Tedaj sta si oba oddahnila.

»Kako je bila dolga in težka pot do sreče!«

Pokimala sta in se veselo zamislila, dokler ju ni zdramilo slovesno zvonjenje s svetih Gor...

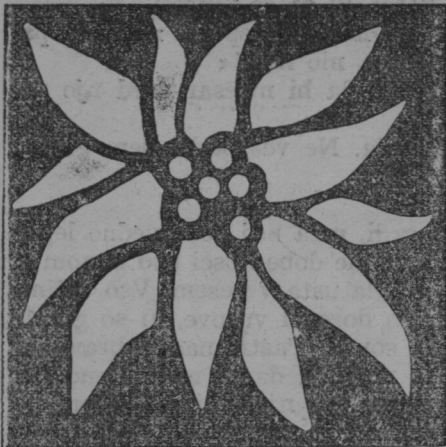
»Ti, kaj ko bi molila?« Janez je snel klobuk in začel, Pavle pa je odgovarjal.

— — — odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom — — — Amen!«

»Ali greš nocoj na Gore? Likof bo. Pojdi, da bomo vsi skupaj.«

»Pa grem!« se je odločil Pavle.

Pri cerkvi je slovesno pritkavalo...

MR. BAHOVEC
PLANINKA
 ZDRAVILNI
 ČAJ

Težku

zimsko hrana

in premalo gibanja po zimi so dostikrat vzrok slabe prebave želodca, omotice, zaprtosti in nerednega delovanja črevesa. Stare bolezni se vsled hladnosti zopet izrazito pojavijo. Hemeroidi, slabosti v želodcu, zaprtost, obolenja črevesov, splošno in prenažno debelenje, glavobol, napetost telesa in omeglica. Posebno zrele in starejše osebe so podvržene vsem težkočam. Planinka čaj Bahovec čisti in tako blagotvorno deluje na celo telo in na Vaše splošno zdravstveno stanje.

Zahtevajte v apotekah izrecno samo Planinka čaj Bahovec, ki se ne prodaja odprto, ampak samo v zaprtih in plombiranih omotih po 20 D, polovični omoti po 12 Din in poskusni zavitki po Din 3.50. Pišite po brezplačen vzorec proizvajalcu: 1393

Apoteka Mr. Bahovec, Ljubljana.

Reg. S. br. 29550-33.

MA LA OZNANILA

RAZNO:

Zaboje v raznih velikostih odprodajamo stalno v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5.

Nov mesarski voziček se proda; okopalnik in osipalnik, vse po nizki ceni. Poizve se v gostilni Filipčič v Celju. 1503

Kupim star harmonij, ameriški, pokvarjen, sme biti. Ponudbe: org. Gričice, Podplat. 1496

Ako želite imeti res dobre klobase, poslužujte se specialne dišavne mešanice »AROMATIN«. 1251

Gostilno na račun vzamem takoj na deželi pod šifro »Gostilna«. 1509

Singer šivalni stroj za šiviljo in krojača prodajam poceni in proti garanciji mehanik Draksler v Mariboru, Vetrinjska ulica 11. Istotam popravila šivalnih strojev in koles. Zaloga novih in rabljenih koles. 1518

Hranilno knjižico za 100.000 Din, tudi v manjših svotah, in knjižico »Kmetijski hranilni in posojilni dom« za 4000 Din kupim. Samo pisane ponudbe na: Josip Badoko, Maribor, Betnavska cesta 31. 1502

Posteljne odeje samo z belo vato, močno prešite (domači izdelek), od Din 70.-- naprej pri A. STUHEC, izdelovanje in specialna trgovina post. odej, Maribor, Stolna 5. 1508

Snežke

**galoše, čevlje za
slabo vreme in šport,
puloverje, roka-
vice, varovala
za ušesa i. t. d.**

Najugodnejši nakup!

HIF

Pri nakupu zimskih nogavic, pletenin in perila obrnite se na 1363

Maribor, Aleksandrova cesta 24, kjer dobite po tovarniških cenah.

Prvovrstni stanovski premog

(jak 5000 kalorij, brez žlindre in smradu) po 32 Din dobite vsako količino v Mariboru, Kopališka ulica 10, telefon 26-14, nasproti mestnega kopališča, zadaj za frančišk. cerkvijo. 1275

HRANILNE KNJIŽICE

vseh hranilnic in bank kupimo takoj. Ponudbe na: Bančno kom. zavod, Maribor. Za odgovor znamk za 3 Din. 1345

Spanski „vojaški“ roman
šaljivega junaka

DON KIHOT IZ MANČE

nam bo pokazal, kaj so Španci čitali v zabavo, ko niso imeli vojske. Roman stane 12 Din broširan in 20 Din vezan. Naroka pa se v

Tiskarni sv. Cirila Maribor-Ptuj.

Zahvala.

Vsem, ki so spremili na zadnji poti, ko smo izročili materi zemlji draga moža, dobrega očeta, ljubljene brata, svaka

MLAKER LOVRA

izrekamo iskreno zahvalo. Posebno g. župniku za ganljivo slovo ob grobu, vsem darovalcem vencev ter vsem za iskrene izjave sožalja!

Jelšovec, dne 31. decembra 1936.

Frančiška Mlaker, žalujoča žena, brat, otroci in svakinje.

Denar naložite najbolje in najvarneje pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici

Gosposka ulica 23

v Mariboru

Ulica 10. oktobra

registrirana zadruga z neomejeno zavezo.

Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri.

Stanje hranilnih vlog Din 53.000.000.—.